

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1426, 17 Ιούνη 2020

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ -
ΟΧΙ ΓΙΑ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΜΟΓΙΑ**

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ!

Απεργία στα Νοσοκομεία 16/6. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Μαζική επιτυχία της απεργίας **σελίδα 8** • Καμπάνια συμπαράστασης **σελίδα 9, 14** • Τα αδιέξοδα της Κυβέρνησης - Η άποψή μας **σελίδα 3**

26 ΙΟΥΝΗ
Συλλαλητήριο
Σύνταγμα
7μμ

Όχι στις εξώσεις
προσφύγων
Άσυλο και στέγη
για όλους
Όχι στις ρατσιστικές
απελάσεις
Ανοίξτε
τα σύνορα
Χαριτιά στους
μετανάστες
Κλείστε τις Μόριες
και τις Αμυγδαλέζες

ΚΕΕΡΦΑ

BLACK LIVES MATTER
NEW YORK

27 ΙΟΥΝΗ
Γήπεδο
Μπάσκετ
Ρουφ
Συναυλία
καλλιτεχνικά
δρώμενα
9μμ
Εκδήλωση
7μμ Από την
Αμερική
έως την Αθήνα,
να ξελώσουμε
το ρατσισμό

REFUGEE LIVES MATTER

Καλούν: • ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΑΝΤΙ ΤΑ CAMP • ΚΙΝΗΜΑΤΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
• ΣΥΝΔΕΛΛΗΤΕΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΜΒΑΙΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
• ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ • ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΑΤΕΙ • ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Αλληλεγγύη
στους πρόσφυγες
σελ. 2, 10, 11

14/6, Πλ. Αμερικής.
Φωτό: Γιώργος Πίττας

Amerika Square

Όχι στο ρατσισμό-Black Lives Matter ήταν το μήνυμα που έστειλαν από την Πλατεία Αμερικής, εκατοντάδες κάτοικοι της γειτονιάς που συμμετείχαν στην επιτυχημένη διαμαρτυρία που έγινε μετά από διαδικτυακό κάλεσμα των παιδιών δεύτερης γενιάς της Αφρικανικής κοινότητας, την Κυριακή 14/6 το απόγευμα.

“Λέμε όλοι μαζί όχι στο ρατσισμό και λέμε Black Lives Matter. Εύχομαι αυτή η μικρή εκδήλωση των παιδιών της δεύτερης γενιάς της Αφρικανικής κοινότητας να σας αγγίξει στην καρδιά και να δημιουργήσουμε κι άλλα ακόμα τέτοια γεγονότα”, ήταν τα λόγια με τα οποία άνοιξε την εκδήλωση ο Τζος, ένα από τους τρεις νέους που πήραν την πρωτοβουλία.

Όλοι ένα

“Ηρθαμε σήμερα εδώ για να κάνουμε μια καθιστική διαμαρτυρία και να δείξουμε τα προβλήματα που υπάρχουν στο πώς αντιμετωπίζεται η μαύρη φυλή. Με αυτήν τη διαμαρτυρία θέλουμε να δείξουμε ότι είμαστε όλοι ένα, ότι σε αυτήν την πλατεία υπάρχει μια φωνή και να φύγουμε από την γκετοποίηση αυτής της πλατείας. Ήρθαμε εδώ, Έλληνες, ξένοι, μαύροι Έλληνες για να δείξουμε ότι και εμείς έχουμε μια φωνή και με τους αγώνες μας θέλουμε να λύσουμε όσα περισσότερα προβλήματα γίνεται”, δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο έτερος των διοργανωτών, ο Κασίμ, 25 ετών, Αθηναίος.

Η εκδήλωση ξεκίνησε και ντόπιοι, μετανάστες και πρόσφυγες, λευκοί και μαύροι, άνθρωποι ανεξάρτητα από χρώμα, εθνικότητα και θρησκεία, φώναξαν συνθήματα, χόρεψαν και άκουσαν μουσική ενώ αρκετοί/ές από τους συμμετέχοντες, ανάμεσά τους ο μουσικός **Mc Yinka**, οι ηθοποιοί **Μιχάλης Αφολάνιο** και **Βασίλης Κουκαλάνι**, η **Λορέτα Μακόλεϋ**, πρόεδρος της Ένωσης Αφρικανών Γυναικών, πήραν το λόγο σε μια συζήτηση στην οποία τονίστηκε από όλους η ανάγκη οι αντιρατσιστικές διαμαρτυρίες να έχουν συνέχεια.

“Βιώνουμε διακρίσεις σε αυτήν τη χώρα, δεν υπάρχει μόνο ρατσισμός στην Αμερική, υπάρχει ρατσισμός και εδώ. Αυτή η στιγμή είναι η πιο κατάλληλη για να ενεργοποιηθεί η δεύτερη γενιά. Αυτά τα παιδιά πήραν την πρωτοβουλία χωρίς να μας γνωρίζουν και κοιτάξετε πόσο κόσμο μαζέψανε. Όλοι εδώ έχουμε μεγαλώσει σε αυ-

τήν την Αθήνα, έχουμε πάει στα ίδια σχολεία. Να φτιάξουμε ένα δικό μας κίνημα που να συμμετέχουν όλοι. Δεν είμαστε μόνο η δεύτερη γενιά, δεν είμαστε μόνο μαύροι, δεν είμαστε μόνο οι πρόσφυγες, είμαστε όλοι μαζί και έχουμε το ίδιο αίτημα: να μην υπάρχουν διακρίσεις”, είπε η Γκρέις ξεσηκώνοντας τον κόσμο.

“Ηρθα στην Ελλάδα το 1978 και έμενα στα Νέα Λιόσια που τώρα λέγεται Ίλιον. Τότε μας κοιτάζανε γιατί δεν είχαν ξαναδεί από κοντά κάποιον με διαφορετικό χρώμα στη ζωή τους”, είπε ο **Ηλίας**. “Το λέγαμε στους δικούς μας και μας έλεγαν υπομονή, θα έρθει η στιγμή που δεν θα τους φαίνεστε περίεργοι. Αυτή η κάποια στιγμή είναι τώρα. Με χαροποιεί ό,τι συμβαίνει σήμερα στην Αμερική, ότι σε αντίθεση με άλλες πορείες λευκοί και μαύροι Αμερικάνοι παλεύουν μαζί. Ο κόσμος συνειδητοποιεί ότι δεν ζούμε στην «μετά-Ομπάμα» εποχή όπου ο ρατσισμός έχει πεθάνει. Ο Ομπάμα ήταν μια ωραία χολιγουντιανή βιτρίνα αλλά τώρα βγαίνουν ανοιχτά στη φόρα τα βρώμικα μυστικά της Αμερικής και ευελπιστούμε να φανούν τα βρώμικα μυστικά των υπόλοιπων χωρών και όσοι έχουν μαύρο χρώμα εδώ καταλαβαίνουν τι εννοώ. Αν είμαστε ενωμένοι κανένας δεν μπορεί να μας νικήσει -ούτε ο Τραμπ, ούτε ο Μπάιντεν που είναι υποκριτής”.

“Μιλώ εκ μέρους των καλλιτεχνών που αυτή τη στιγμή είναι και αυτοί ξεσηκωμένοι και βρίσκονται στους δρόμους διεκδικώντας το δικαίωμά τους στην επιβίωση. Χαιρετίζουμε αυτήν τη δράση και θέλω να καλέσω όσους βρίσκονται εδώ πέρα σήμερα να συμμετέχουν στο ευρύτερο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα γιατί μας αφορά όλους. Σε όλες τις αντιρατσιστικές συγκεντρώσεις που έρχονται και πρέπει να κορυφωθούν μέσα στο καλοκαίρι, να είμαστε όλοι παρόντες”, τόνισε ο **Βασίλης Κουκαλάνι**, ένας από τους συντελεστές ηθοποιούς της ταινίας *Amerika Square* που γυρίστηκε με κέντρο αυτήν την πλατεία και το ίδιο ακριβώς ζήτημα, το 2016.

Στη διάρκεια της εκδήλωσης, μέλη της κοινότητας του Καμερούν και της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ μοίρασαν στους παρευρισκόμενους το κάλεσμα που κυκλοφορεί σε αγγλικά, γαλλικά, φαρσί και αραβικά για τα Αντιρατσιστικά Συλλαλητήρια που θα γίνουν σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις στις 26 Ιούνη.

Γ.Π.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ Στέγη για τους πρόσφυγες

We are homeless, we are women, we are children, we want home! “Είμαστε άστεγοι, είμαστε γυναίκες, είμαστε παιδιά, θέλουμε σπίτι”, φώναξαν δεκάδες πρόσφυγες από το καμπ του Ελαιώνα που απειλούνται με έξωση αλλά και άστεγοι πρόσφυγες από την πλατεία Βικτωρίας που συμμετείχαν τη Δευτέρα 15/6 το μεσημέρι στη συγκέντρωση έξω από το χώρο του 9.84 όπου συνεδριάζε το δημοτικό συμβούλιο Αθήνας στο Γκάζι.

Παιδιά, γυναίκες, μωρομάνες από τον Ελαιώνα, ανάμεσά τους μια με το μωρό της λίγων μόλις ημερών, κρατάνε το πανό της ΚΕΕΡΦΑ που γράφει “όχι στην έξωση των 300 προσφύγων από το καμπ του Ελαιώνα-σπίτια για όλους”. Πάνω από τα κεφάλια τους, σε μια ειρωνεία της στιγμής, διακρίνεται το γλυπτό Η ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ με την πλακέτα που αναγράφει: “Η γήινη σφαίρα περιβαλλόμενη από κλαδιά ελαιάς.

Σύμβολο της πόλεως των Αθηνών στην 3η χιλιετία. Είθε να σημάνει για την ανθρωπότητα μια νέα εποχή. Αυτήν της ειρήνης και της ανθρωπιάς”.

Στο πλευρό των προσφύγων βρίσκονται αλληλέγγυοι, ο πανεπιστημιακός **Γιώργος Τσιάκαλος**, η γιατρός **Μαρία Ντάσιου**, οι ηθοποιοί **Βασίλης Κουκαλάνι** και **Βαγγέλης Χατζηνικολάου** και άλλος κόσμος που ήρθε για να στηρίξει την πρόταση που έχει υποβληθεί στο δημοτικό συμβούλιο εκ μέρους της Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας για άμεση στέγαση όλων των προσφύγων.

Ψήφισμα

Κάτω από αυτήν την πίεση στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου εγκρίθηκε ψήφισμα για την στέγαση των προσφύγων που αναφέρει: “Ο Δήμος της Αθήνας διεκδικεί από την κυβέρνηση έκτακτη οικονομική επιχορήγηση για την άμεση στέγαση προσφύγων, με την δυνατότητα αξιοποίησης κλειστών ξενοδοχείων και δημό-

σιων κτιρίων ικανών να παρέχουν στέγαση σε ευάλωτες ομάδες”.

Την πρόταση κατέθεσε ο δημοτικός σύμβουλος της Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, μετά τις παρεμβάσεις του Γιώργου Τσιάκαλου, ομότιμου καθηγητή του ΑΠΘ, και του **Μανσούρ**, πρόσφυγα από τούς άστεγους της Πλ.Βικτωρίας και υπερψηφίστηκε από 14 συμβούλους, ενώ 13 ψήφισαν Λευκό και ένας νεοναζί ψήφισε κατά.

Νωρίτερα, στη συγκέντρωση της ΚΕΕΡΦΑ και των προσφύγων της Πλ. Βικτωρίας, με τις οικογένειες να δίνουν το τόνο, παρέμβαση της Αστυνομίας διέσπασε τη συγκέντρωση αφήνοντας τους μισούς έξω από την πύλη! Με το που μπήκαν οι πρώτοι πρόσφυγες η αστυνομία έτρεξε να κλείσει τις πόρτες αφήνοντας τους μισούς μέσα και τους μισούς απ’ έξω. Στη συνέχεια δεν επέ-

τρεπαν να περάσει κανείς ούτε καν στον προαύλιο χώρο – ούτε καν διαπιστευμένοι δημοσιογράφοι και κοινοτικοί σύμβουλοι από διαμερίσματα της Αθήνας.

«Η κυβέρνηση σε μια κίνηση πανικού πρόσφερε θέσεις στο καμπ του Ελαιώνα και υποσχέσεις για άμεση ένταξη στο πρόγραμμα ΗΛΙΟΣ με επιδοτούμενη στέγαση σε σπίτια», αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας. «Η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου ανοίγει το δρόμο για μαζική στέγαση όλων με αξιοπρεπείς όρους και χρειάζεται να επιβάλουμε ότι θα υλοποιηθεί. Υπάρχουν τα δημόσια κτίρια του ΕΦΚΑ τα οποία έχουμε καταθέσει σε προηγούμενο δημοτικό συμβούλιο και τώρα είναι η ώρα να τα πάρει ο Δήμος της Αθήνας και να στεγάσει όλους, πρόσφυγες, Ρομά, άστεγους, χωρίς διακρίσεις. Επόμενος σταθμός, το συλλαλητήριο στις 26 Ιούνη στο Σύνταγμα στις 7μμ και η εκδήλωση και συναυλία στις 27 Ιούνη στα Γήπεδα Μπάσκετ του Ρούφ».

Φωτό: Γιώργος Πίττας

15/6, Πρόσφυγες έξω από το δημοτικό συμβούλιο Αθήνας.

Αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στα Γιάννενα, 9/6. Φωτό: Χριστίνα Φθωράκη

Από το Success Story φτάνουμε στο Success Sorry, όπως λέει το πανό των εργαζόμενων στο Βυζαντινό Μουσείο. Η φωτο είναι από το απεργιακό συλλαλητήριο της Τρίτης 16/6.

Οι “επιτυχίες” Μητσοτάκη καταλήγουν σε αδιέξοδο

Σύμφωνα με τα παραμύθια της κυβέρνησης, τα οποία φρόντισε να προβάλει ο ίδιος ο Μητσοτάκης με φόντο το ηλιοβασιλέμα της Σαντορίνης, η πολιτική της αντιμετώπισε επιτυχημένα και τον κορονοϊό και την οικονομική κρίση. Γι’ αυτό, λένε, η Ελλάδα ανοίγει τις πύλες της ως ασφαλής προορισμός ταυτόχρονα και για τους τουρίστες και για τους επενδυτές. Οι εργαζόμενοι και η νεολαία μπορούν να τρέξουν να τους υποδεχτούν.

Η αλήθεια, όμως, δεν κρύβεται. Η προοπτική για έναν δεύτερο γύρο της πανδημίας ορθώνεται απειλητική, η βουτιά στην οικονομία αποδεικνύεται μακρόσυρτη και η εργατική τάξη δεν

κάθεται με σταυρωμένα χέρια.

Ας δούμε τα πράγματα με τη σειρά. Το πιο ηχηρό μήνυμα για την επιμονή του κορονοϊού έρχεται από εκεί όπου ξεκίνησε, δηλαδή από την Κίνα. Έξι μήνες μετά το ξέσπασμα της πανδημίας στην πόλη Γουχάν και ενώ η καραντίνα υποτίθεται ότι πέτυχε το στόχο της και άρχισε να χαλαρώνει, νέα κρούσματα εμφανίζονται, αυτή τη φορά στο Πεκίνο, την πόλη που φυλάσσεται πιο αυστηρά από κάθε άλλη. Οι αρχές αναγκάστηκαν να επιβάλουν νέα καραντίνα σε ολόκληρα τμήματα του Πεκίνου.

Προειδοποίηση

Η προειδοποίηση είναι ξεκάθαρη. Όσοι βιάζονται να ανοίξουν τις τουριστικές επιχειρήσεις για χάρη του κέρδους, ετοιμάζουν ένα μεγάλο αυτογκόλ.

Ταυτόχρονα, το αυτογκόλ της κυβέρνησης στην οικονομία είναι ήδη ξεκινημένο.

Το βασικό χαρακτηριστικό της κρίσης παγκόσμια είναι η μείωση των επενδύσεων. Όσα δισεκατομμύρια και να μοιράζουν οι κυβερνήσεις ως κίνητρα και επιδοτήσεις στις επιχειρήσεις, το μόνο που πετυχαίνουν είναι να μεγαλώνουν τις φούσκες της κερδοσκοπίας. Οι καπιταλι-

στές παίρνουν τα λεφτά και τα μετατρέπουν σε κάθε λογής τζόγο εκτός από επενδύσεις. Οι περιουσίες των πιο πλούσιων δισεκατομμυριούχων αυξάνονται με τρελούς ρυθμούς, αλλά οι επενδύσεις δεν λένε να ξεκολλήσουν και η οικονομία σέρνεται στον πάτο.

Ευτυχώς, αυτό που δεν σταματάει είναι η δράση του κόσμου της δουλειάς. Όσες φορές και να επικαλείται η κυβερνητική προπαγάνδα τις δημοσκοπήσεις για να ισχυριστεί ότι ο Μητσοτάκης είναι “κυρίαρχος του παιχνιδιού”, οι απεργοί και οι διαδηλωτές τη διαψεύδουν καθημερινά. Η απεργία των εργαζόμενων στα Νοσοκομεία την Τρίτη 16 Ιούνη επιβεβαίωσε αυτή την εικόνα πανηγυρικά και δείχνει το δρόμο για όλους τους εργαζόμενους στη συνέχεια.

Μπορούμε και πρέπει να γενικεύσουμε αυτό το “μοντέλο” παντού: οργάνωση των απεργιών από τη βάση, χώρο τον χώρο, πιέζοντας τις συνδικαλιστικές ηγεσίες να φύγουν από τους διαδρόμους των υπουργείων και να βγουν στο δρόμο. Οργάνωση της συμπάρεας, ώστε το “χειροκρότημα”, δηλαδή η συμπάθεια για τους απεργούς να μετατρέπεται σε δράση. Έμπνευση από το μεγάλο διεθνές ξέσπασμα που συγκλονίζει την Αμερική και όχι μόνο.

Ο αντιρατσισμός αφοπλίζει τους απατεώνες που κυβερνάνε από ένα μόνιμο εργαλείο που χρησιμοποιούν για να διασπούν και να αποπροσανατολίζουν την οργή του κόσμου. Τα συλλαλητήρια αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στις 26 Ιούνη είναι αναπόσπαστο κομμάτι αυτού του κύκλου αγώνων καθώς ο Μητσοτάκης στριμώχνεται στα αδιέξοδά του. Εμπρός να κλιμακώσουμε τους αγώνες, να τους δώσουμε τη δύναμη να νικάνε!

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση (IST)

Socialist
Workers Party
@SocialistWorkersParty
Βρετανία

Socialist.ca
@socialistca
Καναδάς

Socialisme.nu
@InternationaleSocialisten
Ολλανδία

Linkswende jetzt
@LinkswendeJetzt
Αυστρία

Socialist Aotearoa
@socialistaotearoa
Νέα Ζηλανδία

Solidarity
@soliaus
Αυστραλία

marx21.net
@marx21.net
Ισπανικό Κράτος

노동자 연대
@wspaper.org
Νότια Κορέα

Socialism
from Below
@SocialismFromBelow
Νότια Αφρική

Internationale
Socialister
@socialister.dk
Δανία

Pracownicza
Demokracja
@pracdem
Πολωνία

Socialist Workers
& Youth League - SWL
@SWL9ja
Νιγηρία

Devrimci Sosyalist
İşçi Partisi (DSiP)
@devrimcisosyalistiscipartisi
Τουρκία

Marx21 US
@Marx21us
ΗΠΑ

Σοσιαλιστικό
Εργατικό Κόμμα
@ergatikiki
Ελλάδα

Οργανωθείτε

Γυρίστε στις σελίδες 12, 13

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Ανοιχτή επιστολή της Πολιτικής Αγωγής

Την επίσπευση της δίκης της Χρυσής Αυγής ζητούν οι δικηγόροι Πολιτικής Αγωγής με επιστολή τους προς τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών. Η Πολιτική Αγωγή διεκδικεί την καθημερινή διεξαγωγή της δίκης από τις 17/6 και μετά και τη λήψη μέτρων ώστε να εξαντλείται το ωράριο των δικασίμων. Εκτίμηση των δικηγόρων Πολιτικής Αγωγής είναι ότι με αυτές τις προϋποθέσεις μπορεί η δίκη να τελειώσει το φετινό Οκτώβριο. Αν παρόλα αυτά δεν έχει ολοκληρωθεί η δίκη, οι δικηγόροι ισχυρίζονται ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις να συνεχίσει ακόμα και σε ενδεχόμενα νέα περιοριστικά μέτρα λόγω κορωνοϊού. Ολόκληρη η επιστολή που υπογράφεται από τους/τις: Αντώνης Αντανασιώτης, Άγγελος Βρεττός, Θεόδωρος Θεοδωρόπουλος, Θανάσης Καμπαγιάννης, Μάνος Μαλαγάρης, Ειρήνη Μπολάνου, Κώστας Παπαδάκης, Χρύσα Παπαδοπούλου, Παναγιώτης Σαπουντζάκης, Κώστας Σκαρμέας, Χάρης Στρατής, Ανδρέας Τζέλλης, Ελευθερία Τομπιτζόγλου:

“Όπως γνωρίζετε, από τότε που έγιναν δεκτά τα αιτήματά μας για καθημερινή διεξαγωγή της δίκης, απαλλαγή των δικαστών και εισαγγελών που μετέχουν στην σύνθεση από άλλες υπηρεσίες και μεταφορά της από τον Κορυδαλλό στην αίθουσα τελετών του Εφετείου Αθηνών, ο ρυθμός διεξαγωγής της δίκης επιταχύνθηκε εντυπωσιακά, με αποτέλεσμα στο τελευταίο 18μηνο να έχουν ολοκληρωθεί οι φάσεις των αναγνωστάων εγγράφων και μαρτύρων υπεράσπισης, οι απολογίες των κατηγορουμένων, η εισαγγελική πρόταση, οι αγορεύσεις των συνηγόρων πολιτικής αγωγής και αρκετές αγορεύσεις συνηγόρων υπεράσπισης.

Όπως επίσης σας είναι γνωστό, η δίκη διακόπηκε την περίοδο αναστολής λειτουργίας των δικαστηρίων λόγω του κορωνοϊού με τελευταία διεξαχθείσα δικάσιμο στις 12/3/2020 και

αμέσως επικείμενη την 17/6/2020, αφού μεσολάβησαν οι διακοπές στις δικασίμους 28/4/2020 και 26/5/2020.

Να σημειωθεί ότι όλες οι ισχύουσες κατά την διάρκεια της αναστολής σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις προέβλεπαν ότι, δίκες οι οποίες έχουν ξεκινήσει πριν την έναρξη των μέτρων αναστολής και είχαν διακοπεί για ημερομηνίες εντός του χρονικού διαστήματος αυτής, συνεχίζονται ή διακόπτονται ύστερα από απόφαση του δικαστηρίου και χωρίς τους περιορισμούς των κριτηρίων που τίθενται για την εξαρχής έναρξη και διεξαγωγή της δίκης. Συνεπώς, η δίκη θα μπορούσε να είχε συνεχιστεί.

Παρά το γεγονός ότι υπήρχε δυνατότητα να συνεχιστεί η διεξαγωγή της δίκης σύμφωνα με όσα ορίζονταν στις ΠΝΠ, παρά ταύτα στις 28/4/2020 και 6/5/2020 ανακοινώθηκε η απόφαση για διακοπή. Αντιπαρήλθαμε όλα τα παραπάνω χάριν καλής πίστης, πλην όμως είμαστε υποχρεωμένοι να σας επιστημόνουμε για άλλη μία φορά τον κίνδυνο η δίκη να μην τερματιστεί μέσα στα εύλογα χρονικά όρια, αλλά να υποβληθεί σε περιπέτεια νέας παράτασης απροσδιόριστης διάρκειας, ιδίως εάν, πράγμα μη αποκλειόμενο από τις μέχρι τώρα προβλέψεις, τα δικαστήρια ξανακλείσουν λόγω του κορωνοϊού τους επικείμενους χειμερινούς μήνες.

Για την ολοκλήρωση της δίκης υπολείπονται ακόμα δεκάδες αγορεύσεις συνηγόρων υπεράσπισης, αρκετοί εκ των οποίων έχουν ζητήσει να αγορεύσουν μία φορά για κάθε υπόθεση, στην οποία παρίστανται (άρα δύο και τρεις ακόμα αγορεύσεις έκαστος), ενώ αρκετές δικάσιμοι έχουν χαθεί ή έχουν περιοριστεί σε ελάχιστο χρόνο πραγματικής διεξαγωγής τους, εξαιτίας κακής συνεννόησης των συνηγόρων υπεράσπισης ως προς την σειρά των αγορεύσεων, των κωλυμάτων τους κ.λ.π.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω και ενόψει των κινδύνων που προ-

αναφέρθηκαν, επισημαίνουμε την ανάγκη ουσιαστικής επανεκκίνησης της δίκης, επιτάχυνσης και ολοκλήρωσής της σε εύλογα χρονικά όρια και για τον σκοπό αυτό σας ζητάμε:

1) Καθημερινή εφεξής διεξαγωγή της δίκης από 17/6/2020 και μετά, καθ' όλο το υπολειπόμενο διάστημα του μηνός Ιουνίου 2020 και όλον τον Ιούλιο 2020, καθώς επίσης και τον Σεπτέμβριο 2020 και μετά, εφόσον χρειαστεί, σε όλη την περαιτέρω διάρκειά της.

2) Λήψη μέτρων, ώστε να εξαντλούνται τα χρονικά όρια κάθε μίας δικασίμου και να αποφεύγονται φαινόμενα πρόωρης λήξης η και ματαίωσης των συνεδριάσεων εξαιτίας απουσίας συνηγόρων που έχουν σειρά να αγορεύσουν.

3) Τηρουμένων των ανωτέρω προϋποθέσεων, θεωρούμε βέβαιη την δυνατότητα λήξης της ακροαματικής διαδικασίας και των αγορεύσεων μέχρι τον Οκτώβριο 2020, οπότε και είναι ενδεχόμενο να κλείσουν τα δικαστήρια ξανά λόγω του κορωνοϊού.

4) Και αν ακόμα η ακροαματική διαδικασία και οι αγορεύσεις δεν ολοκληρωθούν μέχρι τον Οκτώβριο 2020 θεωρούμε, ότι συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις η δίκη να συνεχιστεί και να μην διακοπεί εκ νέου σε καμία περίπτωση εξαιτίας των μέτρων του κορωνοϊού, όχι μόνο λόγω της μεγάλης σημασίας και της πολύ μεγάλης διάρκειας αυτής μέχρι τώρα (θυμίζουμε ότι είχε ξεκινήσει στις 20/4/2015), αλλά και λόγω ότι η αίθουσα τελετών του Εφετείου Αθηνών, στην οποία διεξάγεται, αποδεδειγμένα πληρεί όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την τήρηση μέτρων ασφαλείας (η πρόσφατη διεξαγωγή και ολοκλήρωση για την υπόθεση Τοπαλούδη σε αυτήν και με εκατοντάδες κοινού έξω από την αίθουσα το απέδειξε), που σε συνδυασμό με την πολύ χαμηλή προσέλευση ακροατηρίου στις αγορεύσεις των συνηγόρων υπεράσπισης εκμηδενίζει κάθε κίνδυνο μετάδοσης της πανδημίας”.

Εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου με την αγόρευση του Κώστα Παπαδάκη στη δίκη της Χρυσής Αυγής οργανώνει ο Δήμος Κερατσινίου το Σάββατο 20 Ιούνη, 8μμ. Θα μιλήσουν μαζί με τον συγγραφέα ο Βασίλης Βασιλικός, ο Χρήστος Βρετάκος, ο Θανάσης Διαβολάκης και η Χρύσα Παπαδοπούλου και θα χαιρετήσει η Μάγδα Φύσσα.

11/6, Άρτα. Φωτό: pagenews.gr

Πολύ μαζική ήταν η συγκέντρωση και πορεία που κάλεσε το Εργατικό Κέντρο Άρτας το απόγευμα της Πέμπτης 11/6 στην πλατεία Κιθκίς για τον Χρήστο Ζορμπά που βρέθηκε νεκρός κατά τη βάρδιά του στο εργοστάσιο “Φέτα Ήπειρος” στην Άρτα. Εκατοντάδες διαδήλωσαν στους κεντρικούς δρόμους της πόλης με συμμετοχή από σωματεία της περιοχής, συγγενείς και φίλους του Χρήστου, μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του ΚΚΕ και της ΛΑΕ. Απαιτούν να μην συγκαλυφθούν οι αιτίες του θανάτου του από την επιχείρηση για να διασφαλίσει τα συμφέρόντά της.

ΑΡΤΑ Όχι άλλο αίμα εργατών

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης πήρε την πρωτοβουλία να στείλει σχέδιο ψηφίσματος σε όλα τα σωματεία πανελλαδικά για τον θάνατο του εργάτη Χρήστου Ζορμπά στο εργοστάσιο «Ήπειρος» στην Άρτα.

Το σχέδιο ψηφίσματος αναφέρει:

**ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ**

Καταγγέλλουμε το εργοδοτικό έγκλημα στο εργοστάσιο «φέτα Ήπειρος» στην Άρτα, που στοίχισε τη ζωή στον 29χρονο εργάτη Χρήστο Ζορμπά. Ο συνάδελφος βρέθηκε νεκρός από ηλεκτροπληξία κατά τη βάρδια του το βράδυ του Σαββάτου 6 Ιούνη στο εργοστάσιο. Η οργή και η θλίψη για το θάνατο του 29χρονου συναδέλφου, μετατράπηκε σε μαζική κινητοποίηση έξω από την πύλη του εργοστασίου την επόμενη ημέρα της δολοφονίας του, αλλά και στην πόλη της Άρτας, στο μαζικό συλλαλητήριο που οργάνωσε το Εργατικό Κέντρο της πόλης της Πέμπτη 11 Ιούνη.

Η εργοδοσία από την πρώτη στιγμή προσπάθησε να καθυστερήσει την διερεύνηση των αιτιών και να κουκουλώσει τις δικές της ευθύνες για τη δολοφονία του Χρήστου. Η οικογένεια του νεκρού συναδέλφου ενημερώθηκε από γνωστούς και όχι από την επιχείρηση. Η Αστυνομία ενημερώθηκε από το νοσοκομείο ώρες αργότερα από τον θάνατο του Χρήστου, και άργησε πολύ να ελέγξει τον χώρο εργασίας που έγινε το δυστύχημα.

Ακολουθώντας τα βήματα της εργοδοσίας, η επιθεώρηση εργασίας Άρτας έχει αρχίσει ήδη να αναμασάει την κλασική εργοδοτική καραμέλα για «ατομική ευθύνη» του νεκρού μας συναδέλφου για την ηλεκτροπληξία. Χωρίς όμως να δώσει πειστικές εξηγήσεις για το γεγονός ότι πήγε στο εργοστάσιο δύο μέρες μετά, έχοντας αφήσει έτσι, δύο ημέρες περιθώριο στην εργοδοσία για να συγκαλύψει τις τυχόν δικές της ευθύνες.

Πρόκειται για απαράδεκτη προσπάθεια συγκάλυψης μιας εργοδοτικής δολοφονίας που δεν θα περάσει. Ακόμη δεν έχουν δοθεί απαντήσεις από την εργοδοσία και τους κρατικούς φορείς (Αστυνομία, Πυροσβεστική, ΣΕΠΕ) ούτε για τις συγκεκριμένες συνθήκες που οδήγησαν στην δολοφονία του Χρήστου αλλά ούτε και για το αν στο εργοστάσιο τηρούνταν οι κανόνες ασφαλείας και τα μέτρα προστασίας για τους εργαζόμενους.

- Απαιτούμε την άμεση διαλεύκανση των συνθηκών που οδήγησαν στον θάνατο του συναδέλφου. Καμία συγκάλυψη, όλη η αλήθεια στο φως.
- Διεκδικούμε μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας σε κάθε χώρο δουλειάς απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία, για να μην θρηνησουμε άλλα θύματα.

Ο Δήμος Κερατσινίου-Αραπετσίωνας και οι εκδόσεις Τόπος σας καλούν στην παρουσίαση του βιβλίου του Κώστα Παπαδάκη

ΤΟ «ΑΛΛΟ ΑΚΡΟ» ΣΤΟ ΕΛΛΗΙΟ: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ή ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΞΑΝΑ;
Αγόρευση στη δίκη της Χρυσής Αυγής

Ομιλητές: Βασίλης Βασιλικός, συγγραφέας, βουλευτής επικρατείας Χρήστος Βρετάκος, δήμαρχος Κερατσινίου – Αραπετσίωνας Ουάνοση Διαβολάκη, εκπαιδευτικός, δημοτικός σύμβουλος Πειραιά Χρύσα Παπαδοπούλου, δικηγόρος, συνήγορος οικογένειας Φύσσας και ο συγγραφέας

Συντονίζει ο δημοσιογράφος Γιάννης Ανδρουλάκης
Χαιρετίζουν από τη Μάγδα Φύσσα

Σάββατο 20 Ιουνίου 2020, ώρα 20.00
στον Πολυχώρο Λιπασμάτων - Είσοδος Υδατόπυργου
(Κύριο επιβόλεων)

ΤΟ ΠΟΙΝΗ ΜΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΝ

ΤΟ ΠΟΙΝΗ ΜΑ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΕΗ Πρωτόγνωρη μαζικότητα!

Πρωτόγνωρη μαζικότητα είχε η εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 13 Ιούνη στην Τεχνόπολη στο Γκάζι ενόψει των εκλογών του ΣΕΗ στις 20-25 Ιούνη. Έδωσαν το παρών πολλοί από τους ηθοποιούς που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις που προηγήθηκαν και τώρα συσπειρώνονται και ξαναζωντανεύουν το σωματείο τους. Έγιναν εκατοντάδες νέες εγγραφές, καθώς και επανεγγραφές παλιότερων που είχαν αποχωρήσει από το σωματείο.

Η συνέλευση ξεκίνησε με αντιρατσιστικό ψήφισμα που κατήγγειλε τις δολοφονίες των Μαύρων από την αστυνομία στις ΗΠΑ και που ψηφίστηκε ομόφωνα με θερμό χειροκρότημα. Αναφορά από πολλούς που πήραν το λόγο έγινε και στην ηθοποιό Ασπασία Παπαθανασίου, που πρόσφατα έφυγε από τη ζωή, γιατί πέρα από εμβληματική τραγωδός, υπήρξε μαχήτρια του ΕΛΑΣ στην Αντίσταση και στα Δεκεμβριανά, καθώς και αυτοεξόριστη την περίοδο της Χούντας.

Από την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών (ΑΣΗ) παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο ΣΕΗ, το λόγο πήραν οι Αλέξανδρος Μαρτζούκος, Βαγγέλης Χατζηνικολάου και Βασίλης Κουκαλάκι, οι οποίοι καταχειροκροτήθηκαν, γιατί μπόρεσαν να εκφράσουν τη ζωντάνια και τη διάθεση του κινήματος των εργατών της Τέχνης. Η ΑΣΗ κατέθεσε τρία ψηφίσματα: Συμμετοχή στην απεργιακή κινητοποίηση για την Υγεία της Τρίτη 16 Ιούνη στις 9πμ στην πλατεία Μαβίλη. Ψήφισμα για αλληλεγγύη στους πρόσφυγες που πετιούνται στο δρόμο και συμμετοχή στο αντιρατσιστικό διήμερο στις 26 και 27 Ιούνη. Και τέλος πρόταση για νέα κινητοποίηση όλων των καλλιτεχνικών σωματείων στις 9 Ιούλη.

Δυστυχώς, στη διαδικασία μέχρι να ξεκινήσουν οι παρεμβάσεις των ηθοποιών από τις παρατάξεις κυ-

ριάρχησαν για ώρες μονότονοι μονόλογοι του προεδρείου και γραφειοκρατικά ζητήματα που καθόλου ελκυστικά δεν ήταν για όλους τους νέους και παλιούς ηθοποιούς σε σχέση με τη μαχητική διάθεση και τη δυναμική που κυριαρχούσε στο δρόμο. Η συνέλευση έφτασε να ολοκληρωθεί τα ξημερώματα της Κυριακής με την εκλογή της εφορευτικής επιτροπής με τον πολύ κόσμο να χειφύγει και χωρίς να συζητηθούν τα ψηφίσματα που κατατέθηκαν.

«Έπρεπε να γίνει πιο γρήγορα η διαδικασία για να μπορούν να ξεκινήσουν οι τοποθετήσεις πιο νωρίς» τόνισε στην ομιλία του στη συνέλευση και κερδίζοντας το χειροκρότημα ο Αλέξανδρος Μαρτζούκος. «Στηρίξαμε τον αγώνα των συναδέλφων για συλλογική σύμβαση, πληρωμένες πρόβες, αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς, για επιδόματα την περίοδο της πανδημίας σε όλους χωρίς όρους και προϋποθέσεις - όποτε χρειάστηκε απέναντι στη συγνή εργοδοσία. Στο ψηφοδέλτίό μας αυτή τη φορά συμμετέχουν πολλά νέα

άτομα με όρεξη και φαντασία».

“Θεωρώ πολύ σημαντικό το γεγονός ότι σε μία εποχή που ο συνδικαλισμός κατασυκοφαντείται μεθοδευμένα από μια αντεργατική κυβέρνηση και τα καλοπληρωμένα παπαγάλια των ΜΜΕ, το Σωματείο Ηθοποιών έχει σήμερα 500 νέα μέλη και τις επόμενες μέρες ακόμα παραπάνω» τόνισε ο Βαγγέλης Χατζηνικολάου. «Το σωματείο έχει μια ιστορία πάνω από 100 χρόνων και κατάφερε κατακτήσεις, αλλά τα τελευταία χρόνια γκρεμίστηκαν. Αξιοπρεπής Συλλογική Σύμβαση πρέπει να υπογραφεί σε όλα τα ΔΗΠΕΘΕ και σε όλο το ελεύθερο θέατρο. Αυτή θα μας καλύπτει απέναντι σε επιχειρηματίες άσχετους με το θέατρο, που δίνουν ψίχουλα σε ηθοποιούς που δουλεύουν 25 και 30 χρόνια. Να συσπειρωθούμε γύρω από το σωματείο μας, που είναι ένας ζωντανός πολιτικός οργανισμός, όχι μια γραφειοκρατία. Για να μπορούμε να παλέψουμε όλοι μαζί ενάντια στη βία της ανεργίας, στην κακή πληρωμή, στην ανασφάλιστη εργασία, στις

πολλές διαφορετικές μορφές ελαστικής εργασίας. Ο Πολιτισμός είμαστε εμείς, οι εργάτες του Πολιτισμού και όχι οι εταιρίες που εν μια νυκτί χρηματοδοτήθηκαν από τις εξαγγελίες Μενδώνη».

“Είμαστε εμπνευσμένοι από το μεγάλο ρεύμα που έχει δημιουργηθεί στο χώρο των καλλιτεχνών. Είναι σημαντικό ότι αυτό το ρεύμα γίνεται κίνηση και στο σωματείο για να πάμε για πραγματικές και μακροπρό-

θεσμες διεκδικήσεις» είπε ο Βασίλης Κουκαλάκι. «Χρειάζεται συνέχεια και κορύφωση των κινητοποιήσεων που έχουν γίνει τις προηγούμενες εβδομάδες. Θα συνεχίσουμε μέχρι να κερδίσουμε επίδομα για όλους για όσο κρατάει αυτή η κρίση και χρηματοδότηση από το κράτος και τους δήμους σε παραγωγές για να βρίσκει ο κόσμος δουλειά. Η κυβέρνηση απαξίζει τον πολιτισμό σαν εμπορεύσιμο προϊόν με όρους ελεύθερης αγοράς.

Να γίνει νέα μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση στις 9 Ιούλη και να σταματήσουν οι πρόβες και τα γυρίσματα για να συμμετέχουν όλοι. Χρειάζεται η σύνδεση με τους υπόλοιπους εργατικούς χώρους που έχουν βγει σε κινητοποιήσεις και μας συνδέουν κοινά αιτήματα, όπως οι νοσοκομειακοί, οι εκπαιδευτικοί, κ.α. Επίσης, είναι σημαντική η συμμετοχή μας στα άλλα κοινωνικά μέτωπα, που ειδικά οι παραστατικές τέχνες μπορούν να στηρίξουν, όπως το αντιρατσιστικό, την ώρα που η κυβέρνηση κάνει εξώσεις στους πρόσφυγες, πετώντας στο δρόμο οικογένειες με μωρά”.

Στηρίξτε την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

Με διευρυμένο ψηφοδέλτιο συμμετέχει στις φετινές εκλογές του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών που θα γίνουν το διάστημα 20-25 Ιούνη στα γραφεία του ΣΕΗ η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών. Συμμετοχή μέχρι στιγμής στο ψηφοδέλτιο της ΑΣΗ (τα ψηφοδέλτια εκκλίνουν την Τετάρτη 17/6) έχουν δηλώσει οι: Αλφόνσο Θανάσης, Αντωνάκος Αντώνης, Αυχιανές Νέστωρας, Καλομοίρη Πολυτίμη Αλεξάνδρα, Κατσανούλη Πέρσα, Κουκαλάκι Βασίλης, Λαμπάτος Γιώργος, Μαρτζούκος Αλέξανδρος, Μιχαηλίδου Τζούς, Μπραϊλα Μαρία, Πίττα Τατιάνα, Πρεβεδώρου Σταυρίνα, Σκλάβου Δήμητρα, Στυλιανού Σοφία, Χαγιάτη Δέσποινα, Χατζηνικολάου Βαγγέλης, Χρηστίδης Νίκος, Χριστοφυλλάκης Νίκος.

Σε σημαντικές δράσεις και κινητοποιήσεις συμμετείχε η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών τις προηγούμενες ημέρες, δείχνοντας στην πράξη τι σημαίνει οι καλλιτέχνες να είναι κομμάτι του εργατικού κινήματος που δίνει όλες τις μάχες, συνδικαλιστικές και πολιτικές.

Μέλη της ΑΣΗ βρέθηκαν στην αντιρατσιστική διαμαρτυρία που κάλεσαν τα παιδιά 2ης γενιάς της Αφρικανικής Κοινότητας την Κυριακή 14/6 το απόγευμα στην Πλατεία Αμερικής. Έντονα συμβολική, η παρουσία του Βασίλη Κουκαλάκι, που πήρε το λόγο στη συγκέντρωση, καθώς ενσάρκωνε ένα Σύριο πρόσφυγα στην ταινία “Πλατεία Αμερικής” σε σκηνοθεσία Γιάννη Σακαρίδη.

Παρούσα ήταν η ΑΣΗ και στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας τη Δευτέρα 15/6. Όπως καταγγέλλει σε ανακοίνωσή της, “η πρωτοβουλία του ΟΠΑΝΔΑ για διάθεση χώρου δίχως ενοίκιο και με κάποια τεχνική υποστήριξη είναι τουλάχιστον ανάλογη του εμπαιγμού της κυβέρνησης με τις αναθέσεις έργων για τους αρχαιολογικούς χώρους. Μεταθέτει την ευθύνη στους καλλιτέχνες να συναγωνιστούν το προϊόν τους με άλλα σχήματα για να κόψουν εισιτήρια... Αυτό δεν λέγεται σχέδιο στήριξης

ΑΣΗ Πολύπλευρη δράση

και ενίσχυσης πολιτιστικών δράσεων, λέγεται περισσότερο κόψτε το λαιμό σας να επιβιώσετε σε αυτήν την αδιέξοδη συν-

θήκη της πανδημίας. Ζητάμε να δοθούν χρήματα από τον Δήμο της Αθήνας και τους άλλους Δήμους για δημιουργία και αγορές παραστάσεων για την περίοδο Ιούλιο- Σεπτέμβριο 2020 και να απασχοληθούν θεατρικές ομάδες και μουσικά σχήματα μέσα στα ανοιχτά θέατρα των δήμων, σε σχολεία, μεγάλες πλατείες και πάρκα, με υγειονομική υποστήριξη και διάθεση των εγκαταστάσεων για εκδηλώσεις του Δήμου”.

Ταυτόχρονα, η ΑΣΗ βρέθηκε πλάι στις οικογένειες προσφύγων που βρέθηκαν στο ίδιο δημοτικό συμβούλιο για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στις ρατσιστικές εξώσεις που τους ανάγκασαν να καταλήξουν στα παγκάκια της πλατείας Βικτώριας. Τέλος, σημαντική ήταν η παρουσία της παράταξης με το πανό της στην απεργία και την πανελλαδική κινητοποίηση των νοσοκομείων την Τρίτη 16/6, γιατί η μάχη κάθε εργάτη, είτε μετανάστης είτε ανασφάλιστος, να έχει δωρεάν πρόσβαση στη δημόσια Υγεία

ΒΟΛΟΣ

Οργή ενάντια στην καύση σκουπιδιών που πνίγει την πόλη

Στις 13 Ιουνίου, έπειτα από κάλεσμα περιβαλλοντικών κινήματων αλλά και οργανώσεων της αριστεράς πραγματοποιήθηκε συλλαλητήριο κατά της καύσης των σκουπιδιών από το εργοστάσιο της ΑΓΕΤ και κατά της δημιουργίας νέου εργοστασίου RDF-SRF, που θα εντείνει τις ήδη καταστροφικές επιπτώσεις της περιβαλλοντικής καταστροφής και της δημόσιας υγείας. Η πορεία ήταν πολύ μαζική καθώς πάνω από 2.000 πολίτες όλων των ηλικιών, αλλά και αλληλέγγυοι από τη Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα και την Πάτρα συμμετείχαν δυναμικά, ξεκινώντας από το νοσοκομείο Βόλου και φτάνοντας στο εργοστάσιο.

Έπειτα από χαιρετισμούς συλλογικοτήτων από όλη την Ελλάδα, και λίγο πριν την αναχώρηση, τα ΜΑΤ έκαναν γενικευμένη χρήση δακρυγόνων, κρότου λάμψης και άρχισαν να ξυλοκοπούν αναίτια διαδηλωτές. Τα επεισόδια δεν σταμάτησαν εκεί. Η αστυνομία εγκλώβισε διαδηλωτές με αποτέλεσμα να έχουμε λιποθυμίες και συνέλαβε ανθρώπους χωρίς λόγο. Η βία και η καταστολή συνεχίστηκε όταν μια ομάδα αλληλέγγυων πήγε στο αστυνομικό τμήμα Αλιβερίου ειρηνικά για να ζητήσει την αποφυλάκιση των κρατουμένων. Εκεί η αστυνομία άρχισε να τους κυνηγά και να τους επιτίθεται με αποτέλεσμα κάποιοι από αυτούς να καταλήξουν με σοβαρά τραύματα στο νοσοκομείο. Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη και ο Μπέος καταστρέφουν το περιβάλλον βάζοντας τα κέρδη των εργοστασίων πάνω από τις ανθρώπινες ζωές αλλά βάζοντας και την αστυνομία να χτυπά πολίτες που διεκδικούν τα δικαιώματά τους. Μετά τα χθεσινά επεισόδια το σίγουρο είναι ότι καταστολή και η τρομοκρατία δεν μας φοβίζει, ίσα ίσα μας εξοργίζει ακόμη περισσότερο.

Τζένη Δεμριτζίδου

13/6, Βόλος, Διαδήλωση ενάντια στην καύση σκουπιδιών.

10/6, Αθήνα, Συλλαλητήριο ενάντια στο νομοσχέδιο Κεραμέως. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Τις προηγούμενες ημέρες η Ξάνθη βρέθηκε στο κέντρο των ειδήσεων περί κορονοϊού. Πρώτα με το θετικό κρούσμα εκπαιδευτικού κι έπειτα με τις ειδήσεις περί έξαρσης των κρουσμάτων και τη νέα καραντίνα στον Εχίνο. Ο Τζεμαλί Μηλιαζήμ, δάσκαλος στην Ξάνθη, μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή:

“Το βράδυ της Πέμπτης μάθαμε ότι ένας συνάδελφος αναπληρωτής είχε βγει θετικός στον κορονοϊό. Από το βράδυ της Πέμπτης μέχρι το μεσημέρι της Παρασκευής ο κρατικός μηχανισμός δεν κατάφερε να συνηνοποιηθεί προκειμένου να προστατέψει τα παιδιά και τις οικογένειές τους, με αποτέλεσμα την Παρασκευή το πρωί τα παιδιά να πάνε κανονικά στο σχολείο τους και να εκτεθούν στον κίνδυνο.

Υπήρξε ένα φοβερό αλαλούμ. Οι διευθυντές των σχολείων μάταια προσπαθούσαν από μόνοι τους να βρουν μια άκρη προσπαθώντας να επικοινωνήσουν μια με τον ΕΟΔΥ, μια με την Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Οι συνάδελφοι πήραν την πρωτοβουλία και μίλησαν με τους γονείς για να μη στείλουν τα παιδιά στο σχολείο, όπως κι έγινε με αρκετούς από αυτούς. Αλλά κάποιοι που δεν είχαν πού αλλού να τα αφήσουν δεν είχαν άλλη λύση.

Τα σχολεία έκλεισαν τελικά για 10 ημέρες αλλά καθυστερημένα. Ακόμα και 24 ώρες μετά, στο σχολείο του συναδέλφου που διαγνώστηκε θετικός, δεν είχε έρθει γρα-

ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ

Αντίσταση στα κυβερνητικά αίσχη

πτά η εντολή για το κλείσιμο.

Ευτυχώς τελικά όλοι οι συνάδελφοι που μπήκαν σε καραντίνα και εξετάστηκαν βγήκαν αρνητικοί.

Όλο αυτό αναδεικνύει μια σειρά ζητήματα. Πρώτον, τα ψέματα της Κεραμέως ότι τα σχολεία ανοίγουν σε ασφαλείς συνθήκες. Προσπάθησε να πείσει ότι επιστρέφουμε στην κανονικότητα παίρνοντας μέτρα. Η κανονικότητά τους όμως είναι το να μην υπολογίζουν τις ζωές μας. Για τους εκπαιδευτικούς δεν υπάρχει καν πρωτόκολλο για το τι γίνεται αν νοσήσει ένας από εμάς, εξού κι όλο το αλαλούμ. Άνοιξαν στα τυφλά τα σχολεία μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουν τα αφεντικά της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Σέρνουν τα παιδιά σε πανελλήνιες εξετάσεις για χάρη της παραπαιδείας. Εάν πραγματικά ενδιαφέρονταν για την υγεία των μαθητών θα τους έδιναν τη δυνατότητα -τουλάχιστον για φέτος- να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση χωρίς εξετάσεις. Όπως λόγω εκτάκτων συνθηκών το είχαν κάνει με τα παιδιά από το Μάτι, μπορούσαν να το κάνουν και φέτος για όλα.

Ελαστικά εργαζόμενοι

Αλλά το περιστατικό αναδεικνύει και το ζήτημα των ελαστικά εργαζόμενων εκπαιδευτικών. Ο συνάδελφος εργάζεται ως αναπληρωτής σε τέσσερα σχολεία, γεγονός που από μόνο του αυξάνει τον κίνδυνο μετάδοσης. Αυτό δεν είναι εξαίρεση αλλά κανόνας για τους αναπληρωτές που αναγκάζονται να διδάσκουν ακόμα και σε έξι σχολεία. Αποδεικνύεται και σε αυτό το επίπεδο πόσο δίκιο έχει το κίνημα των εκπαιδευτικών που διεκδικεί μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, μικρότερες τάξεις,

ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που επιδιώκει το Υπουργείο, βάσει και του τελευταίου νομοσχεδίου του.

Από εκεί και πέρα, σε σχέση με τα κρούσματα που διαπιστώνονται στην περιοχή. Υπάρχουν, αν και όχι στην έκταση που παρουσιάζεται. Π.χ από τα 2.500 τεστ που έγιναν στην Ξάνθη την περασμένη βδομάδα μόνο δύο βγήκαν θετικά. Λίγο παραπάνω στον ορεινό όγκο της περιοχής. Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση στοχοποιεί ολόκληρες περιοχές, με μόνη απάντησή της την καθολική καραντίνα. Μόνο χάρη στις έντονες αντιδράσεις του κόσμου, η κυβέρνηση έκανε τελικά πίσω και κάνει τεστ, βάζοντας σε καραντίνα μόνο τα θετικά κρούσματα. Εν τω μεταξύ για αυτούς που τελικά θα πρέπει να μείνουν σπίτι, μέχρι στιγμής, δεν προβλέπεται κανένα βοήθημα, επίδομα ή κάτι για να μπορέσουν να ζήσουν. ‘Μείνετε σπίτι και πεινάστε’ τους λένε. Και μάλιστα σε μια κατάσταση που ήδη είναι πολύ επιβαρυνμένη καθώς όλοι είχαν μείνει χωρίς δουλειά τους προηγούμενους δυο μήνες και τώρα οι ανάγκες και τα έξοδα έχουν αυξηθεί.

Αυτό όμως που ισχύει και είναι η πραγματική πανδημία, είναι ο ρατσισμός που έχει γίνει επίσημη πολιτική της κυβέρνησης. Τροφοδοτεί ένα κλίμα εις βάρος των μουσουλμάνων της Ξάνθης, με αποτέλεσμα να σημειώνονται περιστατικά όπου προπηλακίζονται γυναίκες με μαντήλα γιατί ‘φέρνουν τον κορονοϊό’. Αυτές δεν είναι αυθόρμητες αντιδράσεις αλλά καρπός της στάσης της κυβέρνησης και της προπαγάνδας της μέσω των ΜΜΕ, απέναντι σε αυτόν τον κόσμο”.

• Ψήφισμα υποστήριξης στον εκπαιδευτικό Τζεμαλί Μηλιαζήμ, που δίδεται για αντιρατσιστικές αναρτήσεις στο διαδίκτυο, εξέδωσε η ΔΟΕ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

Να μείνει στα χαρτιά!

Με εκπαιδευτικούς και φοιτητές να διαδηλώνουν επί τρεις μέρες έξω από τη Βουλή, ψηφίστηκε το αντιεκπαιδευτικό νομοσχέδιο της Κεραμέως. Οι ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών κάλεσαν 24ωρη απεργία την Τρίτη 9/6 και νέο απογευματινό συλλαλητήριο το απόγευμα της επόμενης ημέρας, οπότε ήταν προγραμματισμένη να γίνει η ψηφοφορία στη Βουλή. Η ψηφοφορία τελικά πήγε για το μεσημέρι της Πέμπτης 11/6, όπου πραγματοποιήθηκε νέα συγκέντρωση ενάντια στο νομοσχέδιο.

Τη συνέχεια της μάχης με επόμενο σταθμό την απεργιακή κινητοποίηση της ΑΔΕΔΥ στις 16 Ιουνίου πρότειναν οι εκπαιδευτικοί του Δικτύου “Η Τάξη μας” και οι Παρεμβάσεις που καλούν και σε νέες συλλογικές διαδικασίες για συνέχιση του αγώνα.

Σε ανακοίνωση απολογισμού των μέχρι τώρα κινητοποιήσεων ενάντια στο νομοσχέδιο, οι Παρεμβάσεις, προτείνουν νέο γύρο συνελεύσεων των ΕΛΜΕ και συνέλευση προέδρων στις 4 Ιούλη προκειμένου να καθοριστούν τα επόμενα απεργιακά βήματα. Ταυτόχρονα ασκούν κριτική στην πλειοψηφία του Δ.Σ της ΟΛΜΕ ότι εν όψει κατάθεσης και ψήφισης του νομοσχεδίου διάλεξαν το δρόμο “της αποκλιμάκωσης και της ελεγχόμενης διεκπεραίωσης”, παρότι οι εκπαιδευτικοί έδειχναν με τη μαζική συμμετοχή τους στα συλλαλητήρια τη διάθεσή τους για απεργιακή κλιμάκωση του αγώνα προκειμένου να μην περάσει ποτέ η επίθεση της Κεραμέως.

“Σύντομα οι υπηρετούντες αυτές τις πολιτικές θα κληθούν να τις υλοποιήσουν. Κι εκεί θα μετρήσει η ενόχληση, η αλληλεγγύη, η αποφασιστικότητα των σωματείων για τη μη εφαρμογή του αντιδραστικού νόμου και την απόκρουση του συνόλου των αντιεκπαιδευτικών μέτρων που ήρθαν και θα έρθουν”, σημειώνουν οι Παρεμβάσεις καλώντας σε “συλλογικές -αγωνιστικές αποφάσεις και των Συλλόγων Διδασκόντων... Συγκροτούμε Επιτροπές Αγώνα για την προώθηση των διεκδικήσεων. Η ΟΛΜΕ να καταθέσει, ενιαίο πρόγραμμα δράσης αποφασιστικής συνέχισης και κλιμάκωσης του αγώνα και τον Σεπτέμβριο, με προοπτική μαζικής αντίστασης όλης της κοινωνίας στα σχέδια της κυβέρνησης...”.

Σ.Μ.

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Νέα στάση εργασίας και συγκέντρωση 25/6

Νέα κινητοποίηση στις 25 Ιούνη καλούν οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό-Τουρισμό με 4ωρη στάση εργασίας 3μμ-7μμ και συγκέντρωση στις 4μμ στο Σύνταγμα στη Β. Γεωργίου. Το Σάββατο 13/6, η κυβέρνηση της ΝΔ προχώρησε σε νέα Υπουργική Απόφαση που καθιερώνει μια σειρά από επιθέσεις στα εργατικά δικαιώματα των ξενοδοχοϋπαλλήλων.

Όπως αναφέρει το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού “δίνει στους επιχειρηματικούς ομίλους όσα ζήτησαν, καταδικάζει τους εργαζόμενους στον Τουρισμό στην εξαθλίωση των 400-500 ευρώ, στην εκ περιτροπής εργασία και την ανεργία και αφήνει χιλιάδες συναδέλφους χωρίς εισόδημα”. Επίσης, ξεχειλίζει η οργή για την τεράστια καθυστέρηση του επιδόματος στους εργαζόμενους για το μήνα Μάη -καταβλήθηκε 15 Ιούνη, που σήμανε ότι για περίπου 100 μέρες έπρεπε να ζήσουν με 800 ευρώ.

Προηγήθηκε πανελλαδική κινητοποίηση των εργαζόμενων στον κλάδο την Τετάρτη 10/6 με συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας και πορεία στο κέντρο της Αθήνας που κατέληξε στη Βουλή. Συμμετείχαν Ομοσπονδίες και δεκάδες σωματεία εργαζομένων από την Αθήνα και από όλη την Ελλάδα: η Πανελλαδική Ομοσπονδία Εργαζόμενων Επισιτισμού Τουρισμού, η Ομοσπονδία Συνδικάτων Μεταφορών Ελλάδας, η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας, το Συνδικάτο Οδηγών Τουριστικών Λεωφορείων, τα επιχειρησιακά σωματεία από τα ξενοδοχεία Royal Olympic, Τιτάνια, Athens Marriot, Caravel, Ζαφώλια, Grand Resort Lagonissi, το Σωματείο Μαγειρών- Ζαχαροπλαστών και Προσωπικού Κουζίνας, το Σωματείο Εργαζομένων της SSP (εστίαση στα αεροδρόμια), σωματεία ξενοδοχοϋπαλλήλων και επισιτισμού από Μεσσηνία, Λασιθί, Ηράκλειο, Χανιά, Ρέθυμνο, Ρόδο, Κέρκυρα, Πάργα, Πρέβεζας, το Σωματείο Οδηγών Τουριστικών Λεωφορείων Κρήτης, ο Σύλλογος Σπουδαστών Δημόσιων ΙΕΚ. Στην κινητοποίηση συμμετείχε επίσης το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων στον Επισιτισμό-Τουρισμό “Καμα-

ριέρα”, παρεμβαίνοντας με προκήρυξη που καλούσε σε απεργιακή κλιμάκωση.

Ο **Ιωσήφ** από τα Χανιά επισήμανε στην Εργατική Αλληλεγγύη ότι απλήρωτες υπερωρίες, περικοπές μισθών και εντατικοποίηση υπάρχουν ήδη τα τελευταία 10 χρόνια στα ξενοδοχεία ενώ φέτος με τη νέα επίθεση έχουν πυκνώσει και οι κινητοποιήσεις. Ο **Τάσος** από τη Ρόδο αναφέρθηκε στη μάχη που δίνουν οι εργαζόμενοι στο νησί για να τηρηθεί η τοπική συλλογική σύμβαση και για να εξασφαλιστούν οικονομικά οι εργαζόμενοι των ξενοδοχείων που δεν θα ανοίξουν.

Η **Μαρία** από το Λασιθί τόνισε ότι χιλιάδες εργαζόμενοι δεν έχουν πάρει ούτε ένα ευρώ είτε γιατί δεν τους αναγνωρίζει το σύστημα για να πάρουν την επιδότηση είτε επειδή για λίγα ένσημα δεν μπήκαν στο ταμείο ανεργίας, είτε λόγω ελαστικής ή ανασφάλιστης εργασίας, είτε γιατί αρρώστησαν, είτε γιατί είναι τα “θύματα” της Thomas Cook, που φαλίσισε. Για τα επιδόματα πείνας μας είπε η **Ιωάννα**, εποχική ξενοδοχοϋπάλληλος από το Ρέθυμνο, που από το Γενάρη μέχρι σήμερα έχει πάρει συνολικά 800 ευρώ, ενώ το ξενοδοχείο που δουλεύει θα ανοίξει μόνο αν υπάρ-

10/6, Αθήνα,
Κινητοποίηση στον Επισιτισμό-Τουρισμό.
Φωτό: Μάνος Νικολάου

χουν κρατήσεις.

Ο πρόεδρος της ΟΙΥΕ **Θέμης Γρηγοριάδης** αναφέρθηκε στους όρους εργασίας για τους τουριστικούς οδηγούς και τους εργαζόμενους στα τουριστικά γραφεία, που αποσαθρώνονται με την εκ περιτροπής εργασία και την τηλε-εργασία.

Σαντορίνη

Με συγκέντρωση υποδέχτηκαν εργαζόμενοι του **Συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού**, μαζί με εργαζόμενους στα νοσοκομεία και εκπαιδευτικούς, το Σάββατο 13 Ιούνη στην Σαντορίνη, τον Κυριάκο Μητσοτάκη, που έφτασε στο νησί για το σόου της έναρξης του ελληνικού τουρισμού με φόντο το ηλιοβασίλεμα.

Καζίνο Πάρνηθας

Επίσης, σε κινητοποιήσεις βρίσκεται το **Σωματείο Εργαζομένων του Καζίνο της Πάρνηθας** που την Τρίτη 16/6 πραγματοποιούσε παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων και έχει ήδη καλέσει σε νέα συγκέντρωση την Πέμπτη 16/6 στις 12μες στα κεντρικά γραφεία της εταιρίας στο Μαρούσι με κεντρικό αίτημα τη διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας και την τήρηση της Συλλογικής Σύμβασης στο ακέραιο χωρίς απώλεια εισοδήματος.

M.N.

13/6, Αθήνα, Κινητοποίηση εργαζομένων ΛΑΡΚΟ. Φωτό: Μάνος Νικολάου

κατέθεσε ψήφισμα στη Βουλή.

Οι διαδικασίες για το ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ έχουν σημάνει περικοπές μισθών κατά 50%, επιθέσεις σε εργατικά κεκτημένα και πλήρη υπολειμότητα της επιχείρησης. Οι εργαζόμενοι παλεύουν για να πάρει πίσω η κυβέρνηση το νόμο για τη ΛΑΡΚΟ, να εξασφαλιστούν όλες οι θέσεις εργασίας με κανονικό μισθό και να δοθεί γενναία χρηματοδότηση από το κράτος για να συνεχίσει να λειτουργεί και να εκσυγχρονιστεί η επιχείρηση.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Μαζική συγκέντρωση

Μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποιήσαν στις 12/6 οι Ομοσπονδίες εργαζομένων του ΥΠΟΙΚ και της ΑΑΔΕ καθώς και το Συντονιστικό για την Μισθολογική Εξομείωση, μπροστά στο υπουργείο. Η κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια συνάντησης με τον υφυπουργό Βεσυρόπουλο, με κύριο αίτημα την ένταξη των νέων υπαλλήλων στο καθεστώς της προσωπικής διαφοράς. Συμμετείχαν πάνω από 100 συνάδελφοι οι οποίοι έκλεισαν τον δρόμο για περίπου δυο ώρες κρατώντας πανό του Συντονιστικού με συνθήματα “Ίση Αμοιβή για Ίση Εργασία” και “Αξιοπρεπείς Αμοιβές – Άμεση Απόδοση της Προσωπικής Διαφοράς”.

Αυτή ήταν η πρώτη κινητοποίηση των Ομοσπονδιών, καθώς είχαν ακυρώσει την πρώτη που είχε καλεστεί μια εβδομάδα νωρίτερα, στις 4/6. Αυτή η συγκέντρωση τελικά πραγματοποιήθηκε από το Συντονιστικό των νέων συναδέλφων. Μάλιστα η ακύρωση είχε προκαλέσει διαμαρτυρίες και καταγγελίες μέχρι και από πρωτοβάθμιους συλλόγους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι νέοι υπάλληλοι σε ΥΠΟΙΚ και ΑΑΔΕ ζητούν την απόδοση της προσωπικής διαφοράς εδώ και περισσότερο από ένα χρόνο. Ωστόσο όλο αυτό το διάστημα έχουν καλεστεί από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες μόνο τέσσερις απογευματινές κινητοποιήσεις, με αποτέλεσμα να υπάρχει ιδιαίτερη δυσφορία στις τάξεις των νέων συναδέλφων, οι οποίοι ζητούν κλιμάκωση και προσπάθειες να οργανώσουν την δράση τους μέσα και από το δικό τους Συντονιστικό όργανο.

Στην ίδια την συνάντηση ο υφυπουργός εξέφρασε γενικά και αόριστα θετική διάθεση για επίλυση του ζητήματος, ωστόσο δήλωσε αναρμόδιος, καθώς δεσμευτική απάντηση μπορεί να δώσει μόνο ο υπουργός Σταϊκούρας, με τον οποίο έχει οριστεί νέα συνάντηση την επόμενη εβδομάδα.

Προς το παρόν φαίνεται ότι η κυβέρνηση μάλλον τελικά θα ικανοποιήσει το αίτημα των συναδέλφων, προκειμένου να αμβλύνει εν μέρει την πίεση που δέχεται από τις συνολικότερες εργατικές κινητοποιήσεις, παρότι στην αρχή της θητείας της δεν δεχόταν καν να μας συναντήσει. Ωστόσο απέναντι στη ΝΔ δεν χωράει κανένας εφησυχασμός και νέα μαζικότερη κινητοποίηση την επόμενη εβδομάδα κατά την συνάντηση με τον υπουργό θεωρείται επιβεβλημένη.

Νίκος Τουρνάς,

μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΓΓΔΕ,
μέλος του Συντονιστικού για την Μισθολογική
Εξομείωση σε ΑΑΔΕ - ΥΠΟΙΚ

12/6, Υπ. Οικονομικών. Φωτό: Κώστας Πίττας

ΛΑΡΚΟ

Με κεντρικό σύνθημα “Κάτω τα χέρια από τη ΛΑΡΚΟ” διαδήλωσαν το Σάββατο 13 Ιούνη εργαζόμενοι της εταιρίας, μαζί με εργατικά κέντρα, ομοσπονδίες, φοιτητικούς συλλόγους, εκπαιδευτικούς και τοπικούς φορείς, που εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους.

Η πορεία ξεκίνησε από την Ομόνοια και κατέληξε στο Σύνταγμα, έξω από το Υπουργείο Οικονομικών. Εκεί πραγματοποιήθηκε συναυλία που οργάνωσε ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος. Επίσης, αντιπροσωπεία των εργαζόμενων στην ΛΑΡΚΟ

Μαζική επιτυχία

Πλημμύρισαν οι δρόμοι της Αθήνας την Τρίτη 16 Ιούνη στο πανελλαδικό απεργιακό συλλαλητήριο των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία. Χιλιάδες απεργοί από κάθε γωνιά της χώρας απαίτησαν από την κυβέρνηση και το υπουργείο Υγείας να σταματήσουν τα υποκριτικά χειροκροτήματα και να προχωρήσουν στην άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων τους και τη στήριξη του ΕΣΥ. Ο αγώνας τους βρήκε πανδημοσιούπαλληλική και πανεργατική συμπαράσταση από δεκάδες συνδικάτα, κλάδους, φορείς και συλλογικότητες που βάδισαν στο πλευρό τους.

Η απεργιακή συγκέντρωση ξεκίνησε στην πλατεία Μαβίλη και ακολούθησε μεγάλη διαδήλωση που κατέληξε στο υπουργείο Υγείας. Η κοινή 24ωρη απεργία **ΠΟΕΔΗΝ-ΟΕΝΓΕ** ενισχύθηκε από τη στάση εργασίας της **ΑΔΕΔΥ** με αποτέλεσμα σε όλη τη διαδρομή, η πορεία να μαζικοποιείται όλο και περισσότερο. Με πανό συμμετείχαν από την Αθήνα οι Σύλλογοι Εργαζόμενων στα νοσοκομεία **Άγιος Σάββας, Γεννηματάς, Αγλαΐα Κυριακού, Κρατικό Νίκαιας, Ερυθρός, Ελπίς, Λαϊκό, Θριάσιο, Αμαλία Φλέμινγκ, ΚΑΤ, Αττικό, Ευαγγελισμός, και Ασκληπιείο Βούλας, η Πανελλήνια Ένωση Τραυματιοφορέων** και ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο **ΕΚΕΑ**. Επίσης εργαζόμενοι/ες και επιτροπές συμβασιούχων από το **Αγία Σοφία**, το **Έλενα**, το **Σωτηρία**, το **Κρατικό Νίκαιας**, το **ΓΟΝΚ**.

Από όλη τη χώρα η συμμετοχή ήταν εντυπωσιακή. Δύο λεωφορεία έφτασαν από τη **Θεσσαλονίκη** με απεργούς από το **Ιπποκράτειο**, το **ΨΝΘ**, το **ΑΧΕΠΑ**, το **Θεαγένειο**. Δεκάδες εργαζόμενοι, μόνιμοι και συμβασιούχοι, ταξίδεψαν από την **Κρήτη** και διαδήλωσαν με τα πανό του νοσοκομείου **Χανίων**, του **ΚΥ Ρεθύμνου**, του **Βενιζέλειου** νοσοκομείου Ηρακλείου. Οργανωμένη παρουσία με πανό είχαν επίσης απεργοί νοσοκομείων και ΚΥ από **Χαλκίδα, Σέρρες, Λαμία, Καλαμάτα, Πύργο, Κάρυστο-Κύμη**. Το παρών έδωσαν ακόμα εργαζόμενοι/ες από **Ναύπακτο, Φλώρινα, Ναύπλιο, Γιάννενα, Πάτρα, Λέσβο**, καθώς και το Εργατικό Κέντρο **Νάουσας** με το πανό του.

Το **Συντονιστικό Νοσοκομείων**, που πρωτοστάτησε για την επιτυχία της απεργίας και με τα συνθήματά του καλούσε σε κλιμάκωση του αγώνα, έγινε κέντρο για πάρα πολλά σωματεία. Ενώ και η πρώτη εμφάνιση της καμπάνιας **«Στηρίξτε τους εργαζόμενους της Υγείας - Support Health Workers»** έκανε αίσθηση. Τα αυτοκόλλητα και οι πικέτες της βρίσκονταν σε όλη την πορεία. Εκεί διαδήλωσαν με τα πανό τους και τα περισσότερα κομμάτια συμπαραστατών/στριών. Η **ΠΟΣΠΕΡΤ**, οι εργαζόμενοι/ες του **Βυζαντινού Μουσείου**, η **Ανατρεπτική Συστήριση Ηθοποιών**, η **Αριστερή Πρωτοβουλία υπουργείου Οικονομικών**, εκπαιδευτικοί από **ΕΛΜΕ** και **ΣΕΠΕ**, συνταξιούχοι της **Εθνικής Τράπεζας**. Αλλά και η **ΚΕΕΡΦΑ** με το πανό της Black Lives Matter-Refugee Lives Matter και τη συμμετοχή προσφύγων και μεταναστών/στριών.

Την πορεία άνοιγε το κεντρικό πανό της **ΠΟΕΔΗΝ** και έκλειναν δύο ασθενοφόρα του **ΕΚΑΒ**. Ανάμεσα βρισκόταν το πανό της **ΟΕΝΓΕ** καθώς και άλλων φορέων και συλλογικοτήτων. Ο ενθουσιασμός για τη μαζικότητα της πορείας, ως συνέχεια όλων των αγώνων των τελευταίων μηνών, ήταν διάχυτος σε όλες και όλους. Το ίδιο και η οργή για την κυβερνητική πολιτική αλλά και τις παλινωδίες της ηγεσίας του υπουργείου Υγείας για το αν θα συναντήσει τους εκπροσώπους τους. Οι δηλώσεις των απεργών στις διπλανές στήλες είναι χαρακτηριστικές.

Λένα Βερδέ

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

16/6, Πρόσφυγες και μετανάστες/τριες στο πλευρό των απεργών.

16/6, Πανελλαδικό απεργιακό συλλαλητήριο υγειονομικών στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Είμαστε σήμερα εδώ, στην πλειοψηφία συμβασιούχοι του νοσοκομείου, στη σίτιση, στην καθαριότητα, στη φύλαξη. Εναντιωνόμαστε στη γραμμή της κυβέρνησης να φέρει συνεργεία. Δουλέψαμε σε συνεργεία και ξέρουμε τις συνθήκες. Θα κάνουμε τον αγώνα μας. Διεκδικούμε τις θέσεις μας. Είμαστε ως και 15 χρόνια στη δουλειά, θέλουμε συμβάσεις αορίστου. Με **ΣΟΧ** είμαστε 80 άτομα, επικουρικοί και συμβασιούχοι **ΟΑΕΔ** άλλοι 150, δηλαδή το 1/4 του προσωπικού είμαστε με συμβάσεις. Όλοι είμαστε στον αγώνα. Έχουμε μεγάλη εμπειρία, και του **COVID** τώρα. Πρέπει να μείνουμε και να γίνουν και προσλήψεις γιατί οι ανάγκες είναι πολύ μεγαλύτερες.

Κυριακούλα Μακαρίδου,
καθαρίστρια, νοσοκομείο Σερρών

Η απεργία σήμερα είναι για όλη την Υγεία. Χρειαζόμαστε προσλήψεις, λεφτά, αναβάθμιση. Οι περικοπές των τελευταίων χρόνων έχουν εξασθενήσει το ΕΣΥ και τους εργαζόμενους. Η υποστήριξη του τομέα της Υγείας πρέπει να μπει στην πρώτη γραμμή. Όχι στην ιδιωτικοποίηση, είναι το πιο επικίνδυνο πράγμα για όλη την κοινωνία. Απαιτούμε ενιαίο κλάδο νοσηλευτών/τριών, δουλεύουμε όλοι και όλες μαζί. Να μπούμε στα **BAE**.

Μαρίνα Οικονόμου,
ΔΕ νοσηλεύτρια, νοσοκομείο
Άγιος Σάββας

Έχουμε έρθει από το Ρέθυμο πολλοί συνάδελφοι συμβασιούχοι του **ΟΑΕΔ**. Διεκδικούμε τη μετατροπή των συμβάσεών μας σε αορίστου μετά από τέσσερα χρόνια συνεχούς υπηρεσίας. Είμαστε στην πρώτη γραμμή στον **COVID**, προσωπικά είμαι πλήρωμα ασθενοφόρου στο **ΚΥ**, είμαστε μόλις τρία άτομα και αν φύγω δεν θα βγαίνουν οι βάρδιες. Καλά είναι τα χειροκροτήματα, αλλά φτάνει πια η ομηρία.

Μάνος Ανυφαντάκης, πλήρωμα
ασθενοφόρου ΚΥ Ρεθύμνου

Είμαστε πάρα πολλοί και πολλές σήμερα από την Κρήτη. Δίνουμε τον αγώνα μας, διεκδικούμε μονιμοποίηση, το αξίζουμε. Οι ανάγκες είναι μεγάλες. Αυτή τη στιγμή στο νοσοκομείο **Χανίων** και συγκεκριμένα στο ψυχιατρείο, αν φύγουμε οι συμβασιούχοι θα κλείσει το τμήμα.

Κατερίνα, εργαζόμενη
νοσοκομείο Χανίων

Την περασμένη εβδομάδα η κυβέρνηση ψήφισε νομοσχέδιο για την εκχώρηση των αεροδιακομιδών του **ΕΚΑΒ** στον κύριο Βασιλάκη της Αεγαίου. Με ύπουλο τρόπο, μέσα στην πανδημία, λέγοντας ότι πλέον η πολεμική αεροπορία δεν μπορεί να προσφέρει στο έργο του **ΕΚΑΒ**. Οι εργαζόμενοι στο **ΕΚΑΒ** είμαστε αντίθετοι στην εκχώρηση οποιουδήποτε τμήματός του, γιατί πιστεύουμε ότι η δημόσια Υγεία δεν πωλείται. Αυτή η πράξη είναι αιτία πολέμου για τους εργαζόμενους του **ΕΚΑΒ** και όλο του **ΕΣΥ**.

Θόδωρος Κωνσταντίνου,
μέλος Σωματείου **ΕΚΑΒ** Αθήνας

Διεκδικούμε τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Αν φύγουν 16.000 εργαζόμενοι, θα καταρρεύσουν τα νοσοκομεία. Ήταν πολύ δύσκολη αυτή η περίοδος, αλλά αγαπάμε τη δουλειά μας και θέλουμε να προσφέρουμε. Τα χειροκροτήματα λοιπόν δεν αρκούν. Θα συνεχίσουμε ακάθεκτοι τον αγώνα.

Αναστασία, χειρίστρια ιατρικών
μηχανημάτων, Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης

Είμαι από το πρόσφατα απολυμένο επικουρικό προσωπικό του Ιπποκράτειου Θεσσαλονίκης. Αντί να μας ανανεώσουν για τουλάχιστον ένα ακόμα χρόνο όπως δικαιούμασταν, έδωσαν παράταση μόνο για τέσσερις μήνες και αυτό όχι για όλους. Εγώ, επειδή δεν ανήκω στους νοσηλευτές αλλά σε άλλη ειδικότητα, απολύθηκα. Είμαι εδώ λοιπόν διεκδικώντας ανανέωση και μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Οι ανάγκες ήταν μεγάλες και πριν τον κορονοϊό.

Παντελής Τσοχλακίδης, απολυμένος
επικουρικός, Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης

Οι υγειονομικοί απέδειξαν το τελευταίο διάστημα ότι είναι ο πυλώνας της κοινωνίας μας. Δεν μπορούμε λοιπόν να μη τους συμπαραστεκόμαστε. Ενώ η ελληνική κοινωνία έδωσε το χρόνο στην κυβέρνηση να εξετάσει τα μέσα στήριξης του χώρου της Υγείας, αυτή δεν έκανε τίποτα και επιπλέον διώχνει κόσμο από τη δουλειά και δεν εξασφαλίζει τα απαραίτητα. Αφήνει τα πράγματα στην τύχη τους κι αυτό εμείς, σαν πολίτες, σαν συνάδελφοι, σαν άνθρωποι, δεν μπορούμε να το δεχτούμε.

Βασίλης Μπακάλης, συντηρητής
αρχαιοτήτων, Βυζαντινό Μουσείο

Εργάζομαι 11 χρόνια στο **ΨΝΘ**, τα εξήμισή σε εργολάβο και τα υπόλοιπα με σύμβαση με το νοσοκομείο. Το Δεκέμβρη λήγουν οι συμβάσεις μας και δεν ξέρουμε τι θα γίνει. Είμαστε ξανά στον αέρα, 51 άτομα μόνο στην καθαριότητα. Το ίδιο ισχύει σε όλες τις ειδικότητες, νοσηλευτές, τραπεζοκόμοι, φύλαξη, σίτιση, γιατροί. Θα μπορούσε η κυβέρνηση να κάνει κάτι για την Υγεία, αλλά δεν είδαμε τίποτα.

Ανατολή Καλπακίδου, καθαρίστρια, **ΨΝΘ**

Σήμερα απεργούμε γιατί αξίζουμε να μείνουμε στα νοσοκομεία. Έχουμε δώσει τον εαυτό μας σε αυτά, έχουμε παλέψει. Τα νοσοκομεία χρειάζονται προσωπικό, είμαστε πολύ λίγοι κι αυτοί που χάνουν είναι οι ασθενείς. Τα νοσοκομεία χρειάζονται εμάς και άλλους τόσους.

Μαρία Μπακούση,
νοσηλεύτρια στο Γεννηματάς

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Συγκέντρωση στις ΥΠΕ στην Αριστοτέλους πραγματοποιήσαν απεργοί εργάτες της υγείας στη Θεσσαλονίκη στις 16 Ιούνη. Οργανωμένη παρουσία είχαν η **ΕΝΙΘ**, τα Σωματεία Εργαζόμενων στο Γεννηματάς, τα νοσοκομεία Χαλκιδικής και Σερρών με απεργούς που δεν μπόρεσαν να συμμετέχουν στο μαζικό κατέβασμα για την κεντρική διαδήλωση στην Αθήνα, έχοντας και την υποστήριξη φοιτητικών συλλόγων, συνταξιούχων και της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** με πανό. Τον τόνο έδωσαν οι συμβασιούχοι/ες εργαζόμενοι **ΟΑΕΔ** με μαζική παρουσία, που απαίτησαν την μονιμοποίησή τους μετά από 4 χρόνια δουλειάς, καταθέτοντας ψήφισμα στις ΥΠΕ αλλά και στο **ΥΜΑΘ** όπου κινήθηκαν με πορεία.

Ευκλείδης Μακρόγλου

Καμπάνια
στο πλευρό
των απεργών

Επιτυχημένες ήταν οι εκδηλώσεις της καμπάνιας «Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας» την περασμένη εβδομάδα για την οργάνωση της πανυγειονομικής απεργίας στις 16 Ιούνη. Οι εκδηλώσεις έδειξαν το μαζικό και οργανωμένο κύμα συμπαράστασης προς τους υγειονομικούς που υπάρχει αυτή τη στιγμή σε όλες τις γειτονιές. Για τους εργαζόμενους των νοσοκομείων που τις παρακολούθησαν, αυτό ήταν σίγουρα πηγή έμπνευσης για τη συνέχεια.

Στη συζήτηση στο Περιστερί στις 11/6 χαιρέτισαν η **Ευγενία Αργυράκη**, αναπληρώτρια καθηγήτρια, ο **Λευτέρης Σιδερής**, ειδικός γραμματέας της Ένωσης Γονέων Περιστερίου και η **Ματίνα Τριανταφύλλου** από το Ιατρείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης Περιστερίου. Όλες/οι δήλωσαν στο πλευρό των υγειονομικών, ανέδειξαν τα κοινά αιτήματα και αγώνες που δίνουν και τόνισαν ότι θα είναι παρόντες/ούσες στις 16 Ιούνη. Στο ακροατήριο βρισκόταν και εργαζόμενη από το ΚΑΤ που μένει στη γειτονιά.

Αντίστοιχα στη **Νέα Ιωνία** στις 12/6, την εκδήλωση παρακολούθησε εργαζόμενος από το ΓΟΝΚ που εργανώνει τη συμμετοχή εργαζόμενων του νοσοκομείου στην απεργία. Στο τέλος της συζήτησης προμηθεύτηκε πολλά αυτοκόλλητα και υλικά. Οι ομιλίες του **Μιχάλη Βερβέρη**, διοικητικού στο Αγία Όλγα και του **Δημήτρη Πολυχρονιάδη**, μέλους του ΔΣ της ΔΟΕ με τις Παρεμβάσεις, είχαν δώσει έμπνευση σε όλους για τη δυνατότητα συντονισμού νοσοκομειακών-εκπαιδευτικών και όλων των εργαζόμενων ενάντια στις κυβερνητικές επιθέσεις.

«Όλα καλά τα λέτε. Η οργή μας είναι πιο δυνατή από τον κορονοϊό και θα τους τσακίσει», ήταν η τοποθέτηση μιας κατοίκου στο **Νέο Κόσμο** στις 11/6. Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς και ο **Βασίλης Κουκαλάς** από την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών είχαν παρουσιάσει την αντίσταση που ξεδιπλώνεται στους δυο κλάδους και είχαν καλέσει σε κλιμάκωση των αγώνων.

«Έχω ελπίδα και πραγματικά πιστεύω ότι ενωμένοι μπορούμε να πετύχουμε, γι’ αυτό πρέπει όλες και όλοι να είμαστε στο δρόμο στις 16/6», κατέληξε η **Ευαγγελία Σιούστα**, επικουρική στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης που παρακολούθησε την εκδήλωση στην **ΕΔΟΘ** στις 10/6. Η ίδια ενημέρωσε για την απόφαση της κυβέρνησης να μην ανανεώσει τις συμβάσεις δεκάδων επικουρικών εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο παρά μόνο για τέσσερις μήνες, και τό-

16/6, Πανό "Support Health Workers" στην απεργιακή διαδήλωση

νισε την ανάγκη να σπάσει το καθεστώς ανακύκλωσης εργασίας που επιβάλουν στα νοσοκομεία (την επόμενη μέρα, οι εργαζόμενοι/ες του Ιπποκράτειου προχώρησαν σε απεργιακή συγκέντρωση και πορεία με αίτημα την ανανέωση όλων των συμβάσεων).

Ακολούθησε η **Μαρία Καμνορόκα**, συμβασιούχος ΟΑΕΔ στο ΚΥ Ευόσμου, που θύμισε ότι μόνο με αγώνες κατάφεραν οι εργαζόμενοι να μείνουν στη δουλειά. Τη συζήτηση είχαν ανοίξει ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο και αντιπρόεδρος της ΕΝΙΘ, η **Κατερίνα Αβραμίδου**, εργαζόμενη στο ΨΝΘ και ο **Νίκος Χατζάρας**, εργαζόμενος στο Βοήθεια στο Σπίτι.

Εργαζόμενοι/ες από τον Άγιο Σάββα, το Τζάνειο και την ιδιωτική Υγεία, αγωνιστές/στριες από την πρωτοβουλία "Όχι λιμάνι στην Πειραική" και κόσμος της γειτονιάς παρακολούθησε την εκδήλωση στον **Πειραιά** στις 10/6. Η **Θένια Ασλανίδη** από το νοσοκομείο Ερυθρός και η **Δήμητρα Βήνη** από το νοσοκομείο της Νίκαιας ανέδειξαν στις εισηγήσεις τους τη μάχη που έδωσαν οι υγειονομικοί ενάντια στην πανδημία και τόνισαν πόσο σημαντική είναι η καμπάνια «Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας» που απλώνει τη μάχη για δημόσια και δωρεάν Υγεία στην κοινωνία. Στις τοποθετήσεις που ακολούθησαν καταρρίφθηκαν τα ψέματα της κυβέρνησης ότι ενδιαφέρεται για την υγεία των πολιτών, καθώς μέσα στην καραντίνα άρχισαν οι εργασίες της COSCO στην περιοχή μολύνοντας τον αέρα και το περιβάλλον. Έτσι οι μάχες συνδέθηκαν και στον Πειραιά με τον πιο άμεσο τρόπο.

Συμπαράσταση

Το μεγάλο κίνημα συμπαράστασης στους υγειονομικούς ανέδειξε και η εκδήλωση στη **Νίκαια** στις 11/6 με τη συμμετοχή εργαζόμενων από το νοσοκομείο Νίκαιας και την ιδιωτική Υγεία, συντα-

ξιούχων, μελών της Πακιστανικής Κοινότητας, συνδικαλιστών από τη ΔΕΗ και άλλους χώρους. Τη συζήτηση άνοιξαν η **Φιλώ Φραγκάκου**, εργαζόμενη στον Άγιο Σάββα, η **Κατερίνα Θωίδου**, συμβασιούχος στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας και ο **Γιάννης Λειβαδάρος**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Δήμο Κερατσινίου. Ανάμεσα σε αυτούς που πήραν το λόγο στη συνέχεια ήταν και ο **Νίκος Χάιδος**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Κρατικό Νίκαιας.

Σε όλες τις εκδηλώσεις, στα πάνελ συμμετείχαν δίπλα στους υγειονομικούς, εργαζόμενοι/ες σε μια σειρά χώρους και κλάδους. Στο **Ελληνικό** (12/6) συμμετείχε ο **Στέλιος Γιαννούλης** αναπληρωτής δάσκαλος και μέλος του ΔΣ ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης. Στου **Ζωγράφου** (11/6) ο **Τάσος Αναστασιάδης** από το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης. Στην **Καλλιθέα** (11/6) ο **Κώστας Πίπτας**, γραμματέας της Ομοσπονδίας ΥΠΑΝ. Στο **Παγκράτι** (10/6) ο **Βαγγέλης Χατζηνικολάου** από την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών. Στους **Αμπελόκηπους** (10/6) ο **Βασίλης Μυρσινιάς**, εργαζόμενος στον επισιτισμό. Στα **Βριλήσσια** (11/6) ο **Ορέστης Ηλίας** από την δημοτική παράταξη Αντίσταση και Ανατροπή δίπλα στον **Δημήτρη Περίχαρο**, πρόεδρο του Σωματείου Εργαζόμενων στο Αμαλία Φλέμινγκ. Στην **Κυψέλη** (12/6) ο **Μπάμπης Κόκλας**, πρόεδρος της Γ' ΕΛΜΕ. Στα **Πετράλωνα** (10/6), ο **Αντώνης Σκαρπέλης**, ειδικός γραμματέας της Ένωσης Γονέων 3ου Διαμερίσματος Αθήνας.

Δείγμα της συμπαράστασης είναι και οι ανακοινώσεις από πολλά σωματεία και συλλογικότητες. Στα ψηφίσματα του ΠΣΕΦΑ και του ΣΕΛΜΑ, προστέθηκαν αυτά της ΠΟΣΠΕΡΤ, του Συνδικάτου Μετάλλου Φιώτιδας και των εργατών της ΛΑΡΚΟ, καθώς και των συνταξιούχων της Εθνικής Τράπεζας.

• Διαβάστε περισσότερα στη σελ. 14

“Δεν θα γίνουμε
FRONTEX στα
νοσοκομεία”

Η αντιρατσιστική διάσταση της πανυγειονομικής απεργίας στις 16 Ιούνη ήταν εμφανής στις εκδηλώσεις. Τόσο από τις εισηγήσεις που θύμιζαν τις μάχες των υγειονομικών για περίθαλψη για όλες και όλους ενάντια στις ρατσιστικές διακρίσεις. Όσο και από τη συμμετοχή προσφύγων και μεταναστών/στριών που έκφραζαν την αλληλεγγύη τους στους εργαζόμενους στα νοσοκομεία.

Ο **Λουίς** από το καμπ του Ελαιώνα μίλησε στην εκδήλωση στα Πετράλωνα (10/6), μπροστά σε δεκάδες κόσμο της γειτονιάς. Η τοποθέτησή του περιέγραφε τις μεγάλες δυσκολίες πρόσβασης των προσφύγων στα νοσοκομεία, αλλά και την επιμονή τους στο να κερδίσουν όλα τα αιτήματά τους. «Έπιασα δουλειά σε νησί και όταν γύρισα στον Ελαιώνα μου είπαν ότι δεν μπορώ να μείνω γιατί έλειπα περισσότερες από είκοσι μέρες. Αλλά εγώ, όπως και όλοι, είμαι ακόμα εδώ» κατέληξε και καταχειροκροτήθηκε. Πολλές παρεμβάσεις στη συνέχεια στάθηκαν στην ανάγκη σύνδεσης του κινήματος των προσφύγων και του αντιρατσιστικού κινήματος με την απεργία στις 16 Ιούνη αλλά και αντίστροφα, του υγειονομικού κινήματος με τις αντιρατσιστικές κινητοποιήσεις όπως το διήμερο Black Lives Matter-Refugee Lives Matter της ΚΕΕΡΦΑ στις 26 και 27 Ιούνη.

Πόσο ρεαλιστικό είναι αυτό το έδειξε το περιστατικό που περιέγραψε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας, που ήταν ομιλήτρια στην εκδήλωση. Όπως είπε, στις πιέσεις της Διοίκησης του νοσοκομείου προς τους γιατρούς να σταματήσουν τις ακριβές θεραπείες σε ασθενείς, ιδιαίτερα όταν αυτοί είναι πρόσφυγες, ένας από τους ογκολόγους απάντησε με δημόσια επιστολή του: «Δεν θα γίνουμε η FRONTEX στα νοσοκομεία». Σε όλους και όλες ήρθαν στο νου οι εικόνες των εργαζόμενων στα νοσοκομεία που αυτές τις μέρες βγαίνουν στο πλευρό των ξεσηκωμένων στις ΗΠΑ και όλο τον πλανήτη με πλακάτ «Πολεμήσαμε τον κορονοϊό, τώρα θα πολεμήσουμε την αστυνομία».

Φίλες-φίλοι, εκπροσωπώ τον φορέα ΔΡΑΣΗ που δραστηριοποιείται στο Γαλάτσι, στο Ε' Διαμέρισμα και στην Α. Κυψέλη.

Η παρουσία μας σήμερα εδώ στην εκδήλωση της πλατείας Κυψέλης, εκφράζει, όχι απλά στήριξη του αγώνα των ανθρώπων της Υγείας, αυτών που παλεύοντας τον κορονοϊό, επιβεβαίωσαν ότι, παρά τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν, παρά την εξοργιστική απουσία ενδιαφέροντος της πολιτείας (στην πράξη αισθάνονται τον πόλεμο της πολιτείας), αυτοί οι εργάτες της Υγείας λειτουργούν ως σαμαρείτες θέτοντες την προσωπική τους υγεία και συνεπώς των οικείων τους, των αγαπημένων τους προσώπων, στην υπηρεσία του συνόλου.

ΚΥΨΕΛΗ

Η απόφαση του φορέα μας είναι συμμετοχή - συμπίρευση σε μία παλαική αγωνιστική εκστρατεία πραγματικής αναβάθμισης της δημόσιας Υγείας, τόσο στις υποδομές, στον εξοπλισμό και βέβαια σε ανθρώπινο δυναμικό. Μετά την πρόσφατη εμπειρία της πανδημίας του κορονοϊού, κάθε νεοφιλελεύθερη σκέψη, κάθε προσπάθεια περαιτέρω ιδιωτικοποίησης της Υγείας θα πρέπει να αποσυρθεί από το προσκήνιο, με την δική μας λαϊκή παρέμβαση. Τώρα είναι η ώρα να απαιτήσουμε πολιτικές που θα απλώσουν δίχτυ κοινωνικής προστασίας σε όλους τους μη έχοντες, στους ανήμπορους, στους φτωχούς, στους χωρίς φωνή.

Ίκαρος Πετρόπουλος

Ατλάντα. Φωτό: Ben Gray

ΗΠΑ **Απέραντη οργή**

Νέα ρατσιστική δολοφονία μαύρου άντρα από μπάτσους στην Ατλάντα, όπου είχαν γίνει ήδη ανηρατιστικές διαδηλώσεις, πυροδότησε ακόμα περισσότερο την εξέγερση στην πρωτεύουσα της Τζόρτζια. Ο Ρέισαρντ Μπρουκς δολοφονήθηκε στις 12/6 με δυο σφαίρες στην πλάτη, καθώς προσπαθούσε να διαφύγει από τους αστυνομικούς. Η αστυνομία κλήθηκε γιατί ο Μπρουκς είχε αποκοιμηθεί στο τιμόνι του στην ουρά εστιατορίου Wendy's και μπλόκαρε την κίνηση.

Το επόμενο βράδυ διαδηλωτές και διαδηλώτριες έκλεισαν τον δρόμο που περνάει μπροστά από το σημείο της δολοφονίας και πυρπόλησαν το εστιατόριο. Ο δολοφόνος του Ρέισαρντ Μπρουκς απολύθηκε και αντιμετωπίζει κατηγορίες ανθρωποκτονίας, η διευθύντρια του τμήματος παραιτήθηκε, ενώ η δήμαρχος της Ατλάντα δήλωσε ότι δεν θεωρεί “δικαιολογημένη τη χρήση δολοφονικής βίας” σε βάρος του Μπρουκς. Είναι εμφανής η μετατόπιση της στάσης των αρχών: από την πλήρη κάλυψη των δολοφόνων σε παρόμοιες περιπτώσεις στο παρελθόν, πλέον ύστερα από πάνω από τρεις εβδομάδες εξέγερσης, έχουν αναγκαστεί να αλλάξουν έστω προσχηματικά ρότα.

Και δεν είναι η μόνη υποχώρηση στην οποία έχει καταφέρει το κίνημα Black Lives Matter να αναγκάσει τους από πάνω. Το δημοτικό συμβούλιο του Λος Άντζελες προτίθεται να μετακινήσει το ποσό των 120 εκατομμυρίων ευρώ από τον προϋπολογισμό για την αστυνομία, στην ενίσχυση των φτωχών. Ενώ εκατομμύρια άνθρωποι διαδηλώνουν στους δρόμους με αιτήματα που φτάνουν μέχρι τη διάλυση της αστυνομίας, αυτά τα αιτήματα έφτασαν να συζητιούνται στο δημοτικό συμβούλιο της Μινεάπολις, με συμβούλους να παραδέχονται ότι το αστυνομικό τμήμα της πόλης δεν μεταρρυθμίζεται. Παλιότερες υποθέσεις ρατσιστικών δολοφονιών της αστυνομίας ξανάνοιξαν.

Βαθαίνει

Και το κίνημα βαθαίνει καθώς όλο και περισσότερα περιστατικά βγαίνουν στην επιφάνεια. Χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους το Σαββατοκύριακο όταν ένας μαύρος άντρας βρέθηκε απαγχονισμένος σε δέντρο στο Πάλμντέιλ της Καλιφόρνια. Οι αρχές βιάστηκαν να μιλήσουν για αυτοκτονία, αλλά πάνω από 200 χιλιάδες υπογραφές έχουν μαζευτεί γύρω από το αίτημα να διερευνηθεί η υπόθεση, ενώ τόσο η οικογένεια όσο και οι διαδηλωτές/τριες ζητούν να διερευνηθεί το ενδεχόμενο ρατσιστικού κινήτρου. Τονίζουν μάλιστα ότι δεν είναι σπάνιο θέμα να ανεμίζουν στην περιοχή οι σημαίες του Νότου, σύμβολο των ρατσιστών. Στις 31 Μάη, λίγες μέρες μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ, είχε βρεθεί απαγχονισμένος και ένας άλλος μαύρος άντρας κοντά σε καταυλισμό.

Τις ίδιες ημέρες που διαδήλωναν στην Καλιφόρνια διεκδικώντας δικαιούση για τους δυο αυτούς νεκρούς, δεκάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους στο Λος Άντζελες, τη Βοστώνη, τη Νέα Υόρκη με το σύνθημα “Οι ζωές των μαύρων τρανς ανθρώπων μετράνε”. Ο **Τόνι ΜακΝτέιντ** δολοφονήθηκε με σφαίρα από αστυνομικό λίγο μετά τη δολοφονία του Φλόιντ, ενώ δυο μαύρες τρανς γυναίκες δολοφονήθηκαν την εβδομάδα που πέρασε. Οι διαδηλωτές/τριες ξεσηκώνονται και ενάντια στην επιλογή του Τραμπ να καταργήσει την απαγόρευση διακρίσεων σε βάρος τρανς ατόμων στην περίθαλψη και την ασφάλιση την περασμένη μόλις εβδομάδα.

Παγκόσμια **πάλη** για

Με επιτυχία και συμμετοχή αγωνιστών και αγωνιστριών από όλο τον πλανήτη έγινε η διαδικτυακή εκδήλωση της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης με τίτλο “Η πανδημία Covid-19 και ο παγκόσμιος αγώνας ανάμεσα στις ζωές και στα κέρδη” στις 13/6.

Τη συζήτηση άνοιξε η **Κριστίνε Μπούχολτζ**, βουλευτρια με το Die Linke και το Marx 21 στη Γερμανία, μιλώντας για την κατάσταση στην Ευρώπη:

“Η πανδημία κάνει τις ήδη υπάρχουσες αδικίες πιο ορατές, αυτό ισχύει και στη Γερμανία. Τα προβλήματα που προϋπήρχαν λόγω των ιδιωτικοποιήσεων στην Υγεία τώρα μεγεθύνθηκαν. Τα συνδικάτα ζητούν τη στελέχωση 150.000 θέσεων νοσηλευτών/τριών εδώ και 10 χρόνια. Η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη σε άλλες χώρες της ΕΕ, όπως η Ιταλία που το σύστημα Υγείας κατέρρευσε εξ αιτίας των πολιτικών λιτότητας που προωθούσε και η γερμανική κυβέρνηση. Για να μη μιλήσουμε για την φρικτή κατάσταση των στρατοπέδων στα οποία ζουν οι πρόσφυγες στην περιφέρεια της Ευρώπης-φρούριο”, τόνισε, προσθέτοντας ότι η ουσία των μέτρων που πάρθηκαν ήταν για να σώσουν το κεφάλαιο: “Η σωτηρία της Λουφτχάνσα με τη διπλάσια τιμή από την αξία της επιχείρησης στο χρηματιστήριο το δείχνει αυτό καθαρά. Η Λουφτχάνσα μόλις ανακοίνωσε 20.000 απολύσεις”, ενώ συνέχισε περιγράφοντας το βάθος στο οποίο πρόκειται να φτάσει η κρίση στη Γερμανία.

“Τα μέτρα αυτά δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την κρίση του κεφάλαιου. Πέρα λοιπόν από τα μέτρα, η αύξηση της εκμετάλλευσης θα είναι κεντρικός στόχος για τους καπιταλιστές, προκειμένου να διατηρήσουν τα κέρδη τους. Η εθνική ένωση εργοδοτών της βιομηχανίας μετάλλου συνόψισε το τι είναι από τη δική τους πλευρά απαραίτητο. Σε εμάς ακούστηκε σαν μια κοινωνική και πολιτική κήρυξη πολέμου. Τέλος στην εξ ημισείας χρηματοδότηση της ασφάλισης υγείας, επίθεση στις συντάξεις, ανεξέλεγκτα ελαστικές εργάσιμες ώρες, τεράστιες φοροαπαλλαγές και κανένα μοίρασμα του κόστους του κοινωνικού κράτους, το κράτος να μην αγγίζει τα συμφέροντα των επιχειρήσεων. Παρόλο που αυτό το σχέδιο τώρα δεν τους περνάει, είναι σημαντικό να το δούμε για να ξέρουμε τι σχέδια έχουν.

Η Αριστερά και οι ηγεσίες των συνδικάτων χρειάστηκαν τον χρόνο τους για να προσανατολιστούν στις νέες συνθήκες. Κι ακόμα έχουμε το πρόβλημα, ειδικά στα συνδικάτα, της πολιτικής της εκχειρίδας. Προσπάθησαν να κερδίσουν κάτι με συμφωνίες με την κυβέρνηση και όχι με μάχες ενάντια στα αντικοινωνικά και άδικο μέτρα. Οι περιορισμοί έκαναν δύσκολη την αντίσταση, αλλά έχουν οργανωθεί διαδηλώσεις από νοσηλευτές/τριες για καλύτερο μισθό, ενάντια στις φρικιαστικές συνθήκες σε σφαγεία στα οποία δουλεύουν κυρίως εργάτες από την Ανατολική Ευρώπη και που έγιναν σημεία διάδοσης του κορονοϊού. Θέλουμε αυτές τις μεμονωμένες αντιστάσεις να τις ενώσουμε σε μια γενικευμένη αντίσταση και διεκδίκηση ότι οι ζωές μας πρέπει να είναι πάνω από τα κέρδη.

Επίσης η απάντησή μας δεν πρέπει να αφήνει περιθώριο στους ρατσιστές να βρουν αποδιοπομπαίους τράγους για την κρίση. Το AfD κατηγορήσε τους πρόσφυγες ότι έφεραν τον ιό και ζήτησε κλείσιμο των συνόρων. Όταν συνειδητοποίησε ότι αυτό το αφήγημα έχει κοντά ποδάρια ξεκίνησε κινητοποιήσεις ενάντια στο lockdown. Ούτε αυτό λειτουργήσε καλά οπότε προς το παρόν οι φασίστες και οι εθνικιστές παλεύουν για την επιρροή τους στο AfD. Θα είναι κρίσιμο να οργανώσουμε τη μάχη ενάντια στις συνέπειες της κρίσης, να στηρίξουμε το κίνημα BLM που κινητοποίησε 100 με 200 χιλιάδες ανθρώπους στη Γερμανία”.

Καθώς προχωρούσε η συζήτηση, χαιρέτιζαν αγωνί-

στριες και αγωνιστές από Μπανγκλαντές, Νότια Κορέα, Σουηδία, Κένυα, Ρωσία, Αργεντινή, Νότια Αφρική, Βραζιλία, Πορτογαλία, Ιρλανδία και αλλού.

Τον λόγο πήρε ο **Μπάμπα Άι**, εκδότης της εφημερίδας Socialist Worker και μέλος του Socialist Workers League στη Νιγηρία. “Πολλά μπορούμε να διαπιστώσουμε για τον πολιτισμό, όχι μόνο από τη φροντίδα των αρρώστων αλλά και από την αντιμετώπιση απέναντι σε όσους φροντίζουν τους αρρώστους. Η αντιμετώπιση των εργατών/τριών της Υγείας, ιδιαίτερα τις τελευταίες δυο δεκαετίες δείχνει πόσο βάρβαρος είναι ο καπιταλισμός και ειδικά ο νεοφιλελευθερισμός. Οι κυβερνήσεις ακολουθούν τους λαούς στην εξύμνηση των εργατών/τριών αυτών αλλά δεν τολμούν να πουν ότι οι ελλείψεις στον χώρο της Υγείας οφείλονται στις περικοπές. Και έχουν να κάνουν και με προτεραιότητες: για παράδειγμα ο εξοπλισμός ενός και μόνο ματατζή στις Ηνωμένες Πολιτείες που βλέπουμε τώρα τα γεγονότα, θα μπορούσε να καλύψει το κόστος υγειονομικού εξοπλισμού για πολ- λούς εργαζόμενους.

Η κατάσταση στην Αφρική, κάποιοι λένε, είναι λιγότερο σοβαρή γιατί επηρεάστηκε λιγότερο. Ωστόσο υπήρξε τεράστιος φόβος μην εξαπλωθεί η πανδημία. Δεκαετίες νεοαποικιοκρατίας, ιδιωτικοποιήσεων, επίθεσης του κεφάλαιου έχει αφήσει τα συστήματα Υγείας κουρέλια. Πολύ περισσότερο από οπουδήποτε αλλού. Όπως και στη Νότια Ασία, η καραντίνα σήμαινε μια μεγάλη συμφορά από πολλές απόψεις. Η πλειονότητα των εργατών/τριών δουλεύουν σε ανεπίσημο καθεστώς. Αλλά ήταν συμφορά όχι μόνο για αδήλωτους/ες εργαζόμενους/ες: στη Νιγηρία οι μεγάλες επιχειρήσεις προχωρούν σε φοβερές περικοπές σε προσωπικό και μισθούς.

Όλες αυτές οι χώρες θα μπορούσαν να καλύψουν το κόστος της φροντίδας. Οι πέντε πλουσιότεροι Αφρικανοί έχουν τόσο πλούτο όσο το 50% του πληθυσμού της ηπείρου. Τα μέτρα που παίρνουν οι κυβερνήσεις έχουν προωθήσει ακόμα περισσότερο τα κέρδη τους. Διαδηλώσεις και απεργίες είχαμε ήδη και είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι ήταν οργανωμένες από τα κάτω, πολλές φορές αψηφώντας τις επίσημες ηγεσίες. Αυτή η εργατική απεικόνιση πρέπει να στραφεί ενάντια στο σύστημα”.

Δεκάδες κοινοποιούσαν το βίντεο της εκδήλωσης, το οποίο έχει ήδη φτάσει τις 8 χιλιάδες προβολές, ενώ την ώρα που μιλούσαν οι ομιλητές, υποβάλλονταν ερωτήσεις στο τσατ από συντρόφους και συντρόφισσες σε όλο τον κόσμο.

Ταξική η εξέγερση

Τη συζήτηση συνέχισε ο **Ιάννης Δελατόλας**, μέλος του Marx 21 US, περιγράφοντας την ταξικότητα της εξέγερσης που βρίσκεται σε εξέλιξη στις ΗΠΑ. Συνέχισε τονίζοντας τι έχει ήδη καταφέρει το κίνημα: “Αυτά που ήταν αιτήματα της άκρας αριστεράς φαίνονται να έχουν γίνει μέιστρημ: αφοπλισμός της αστυνομίας ή ακόμα και διάλυσή της. Πολιτικοί -κυρίως δημοκρατικοί- τρέχουν να προλάβουν το ρεύμα με υποσχέσεις μεταρρύθμισης. Ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης δήλωσε ότι θα μειώσει τη χρηματοδότηση της αστυνομίας. Θυμίζει μια καμπάνια της δεκαετίας του '90 στην οποία ένα από τα αιτήματά μας ήταν αυτό. Τόσο δυνατό έγινε αυτό το κίνημα μέσα σε μόλις λίγες εβδομάδες.

Την περασμένη εβδομάδα σε ένα κέντρο κράτησης του ICE [σ.σ: αντιμεταναστευτική ομοσπονδιακή αστυνομική δύναμη] στο Ελ Πάσο έγινε απεργία πείνας σε αλληλεγγύη για τον Τζορτζ Φλόιντ από τους πρόσφυγες που είναι προς απέλαση. Είναι μια φοβερή κίνηση αλληλεγγύης και διεθνισμού και επιπλέον δείχνει άλλους τρόπους με τους οποίους βαθαίνει η εξέγερση, συνδεδεμένη με το κίνημα για τα δικαιώματα των προσφύγων και την

να αλλάξουμε τον κόσμο

Κριστίνα Μπούχοιτς. Die Linke, Γερμανία

καμπάνια ενάντια στο ICE". Συνέχισε λέγοντας ότι το κίνημα αυτό έχει βαθιές ρίζες σε αγώνες των μαύρων για χειραφέτηση στις ΗΠΑ, από το κίνημα για τα κοινωνικά δικαιώματα μέχρι τις επαναστατικές οργανώσεις όπως οι Μαύροι Πάνθηρες. "Το BLM ήταν ένα κίνημα που ξέσπασε το 2013 σαν απάντηση στην απροθυμία της κυβέρνησης Ομπάμα να αντιμετωπίσει τις ρατσιστικές δολοφονίες της αστυνομίας. Ο σημερινός αντιρατσιστικός ξεσηκωμός είναι πιο εξεγερσιακός και πιο συγκρουσιακός.

Η συμμετοχή της οργανωμένης εργατικής τάξης είναι ιδιαίτερα σημαντική. Δηλώσεις αλληλεγγύης από τα συνδικάτα των νοσηλευτών, των αεροσυνοδών και άλλα. Η είσοδος των οργανωμένων εργατών μπορεί να εξασφαλίσει τη συνέχεια αυτού του κινήματος. Είδαμε από την αρχή ταχυδρόμους να διαδηλώνουν στη Μινεάπολις ζητώντας δικαιοσύνη, οδηγούς λεωφορείων να αρνούνται να μεταφέρουν συλληφθέντες, λιμενεργάτες να ψηφίζουν το κλείσιμο 29 λιμανιών στη δυτική ακτή και εκπαιδευτικούς σε όλη τη χώρα να πετάνε μπάτσους έξω από τις τάξεις. Η άρχουσα τάξη ανησυχεί πολύ. Έχουν υπάρξει διασπάσεις στους από πάνω, με κυβερνήτες να διαφωνούν ανοιχτά με τις πολιτικές του Τραμπ που κατεβάζει την εθνοφρουρά, και κομμάτια του στρατού να αντιμετωπίζουν πρόβλημα μπροστά στην άρνηση σωμάτων να κινηθούν ενάντια στους διαδηλωτές.

Δεν είναι μικρής σημασίας που η εξέγερση ξέσπασε μέσα σε μια πανδημία. Η πανδημία στη Νέα Υόρκη χτύπησε κυρίως τις εργατικές περιοχές Κουήνς και Μπρονξ. Εκεί ζει η φτωχολογιά κυρίως μαύρων και λατίνων καθώς και πολλοί αδήλωτοι/ες εργάτες/τριες που δεν πήραν το επίδομα των 1200 δολαρίων και δεν μπορούσαν να 'μείνουν σπίτι'. Εκεί ζουν και οι εργαζόμενοι/ες της πρώτης γραμμής που κρατούσαν όρθια την πόλη στη διάρκεια αυτής της κρίσης. Ο κυβερνήτης έδρασε πολύ αργά. Ήταν τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών που ανάγκασαν την κυβέρνηση να κλείσει τα σχολεία. Ακόμα πιο εξοργιστικά, στο αποκορύφω-

μα της κρίσης έγινε περικοπή στο Medicaid, ένα πρόγραμμα από το οποίο επωφελούνται οι πιο φτωχοί με χρόνια προβλήματα. Όλα αυτά, μαζί με την αύξηση της ανεργίας, τροφοδότησαν ακόμα περισσότερο την οργή και την εξέγερση. Η ήττα της καμπάνιας του Μπέρνι Σάντερς έπαιξε κι αυτή ρόλο. Μπορεί να ήταν μια σοσιαλδημοκρατική καμπάνια, αλλά ήταν η μεριά προς την οποία κοιτούσε πάρα πολύς κόσμος, και αυτοί πιστεύω τώρα κατεβαίνουν στις διαδηλώσεις".

Ο Τζόζεφ Τσουνάρα, μέλος του Socialist Workers Party στη Βρετανία και διευθυντής του περιοδικού International Socialism μίλησε για τη συσσωρευμένη οργή που προκάλεσε τον παγκόσμιο ξεσηκωμό μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ: "Όχι μόνο στις ΗΠΑ, αλλά και στη Βρετανία οι μαύροι είναι πολύ πιο πιθανό να πεθάνουν στα χέρια της αστυνομίας. Αν σκεφτεί κανείς ότι δεν έχει γίνει καμία πετυ-

Μαμάμα Αι. SWL, Νιγηρία

χημένη δίωξη αστυνομικού για ρατσιστική δολοφονία από το 1969, για πάνω από μισό αιώνα δηλαδή, καταλαβαίνει ότι δεν μιλάμε για εξαιρέσεις αλλά για τον κανόνα. Αυτή η οργή φουντώνει ακόμα περισσότερο εξ αιτίας των συνεπειών της πανδημίας. Το σύνθημα του κινήματος BLM 'Δεν μπορώ να ανασάνω' ισχύει και για τα θύματα της πανδημίας. Νοσηλεύτες/τριες, οδηγοί λεωφορείων, εργαζόμενοι/ες στα σουπερ μάρκετ, πέθαναν με τις χιλιάδες στη Βρετανία. Και είναι κατά πλειονότητα μαύροι/ες και φτωχοί/ές. Οι μαύροι και οι ασιατές έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να πεθάνουν από τον κορονοϊό. Υπήρξε συζήτηση για το αν είναι βιολογικοί οι παράγοντες αλλά δεν χρειάζονται καν τέτοιες υποθέσεις. Οι μαύροι είναι ασύγκριτα πιο πιθανό να δουλεύουν στις δουλειές 'πρώτης γραμμής', πιο πιθανό να αντιμετωπίζουν συνωστισμό στη στέγασή τους, πιο πιθανό να αντιμετωπίζουν στρες και άγχος εξ αιτίας του ρατσισμού.

Βλέπουμε να ξεπηδάει το μοτίβο των ΗΠΑ στη Βραζιλία με τον Μπολσονάρο, στην Ινδία με τον Μόντι: ενεργοποίηση του ρατσισμού και του εθνικισμού για να απαντηθεί η κρίση. Κι όσο η κρίση βαθιάει τόσο θα βλέπουμε αυτό το μοτίβο να εμφανίζεται και σε άλλα σημεία του πλανήτη. Βλέπουμε όμως και κάτι άλλο: μερικές μέρες μαζικών διαδηλώσεων μπο-

Ιάννης Δελατούλας. MARX 21, US

ρούν να καταφέρουν περισσότερα από όσα κατάφεραν δεκαετίες διαπραγματεύσεων και εκλογικών εκστρατειών".

Συνέχισε περιγράφοντας τις ευθύνες του καπιταλιστικού συστήματος για την πανδημία, από τη διείσδυση του κεφαλαίου στη φύση με τη βιομηχανία τροφίμων και την περιβαλλοντική καταστροφή, μέχρι τη διάλυση των συστημάτων Υγείας από τις περικοπές και την παγκόσμια πίεση για ξανάνοημα, τυφλά, των αγορών.

Συνέλευση 20.000 ατόμων

"Η κυβέρνηση στη Βρετανία αποφάσισε το άνοιγμα των σχολείων για να μπορέσουν οι γονείς να επιστρέψουν στη δουλειά. Το κύριο συνδικάτο εκπαιδευτικών πήρε ξεκάθαρη θέση: θα γυρίσουμε στη δουλειά μόνο αν τηρηθούν τα μέτρα ασφαλείας που χρειάζονται. Οργανώθηκε διαδικτυακή συνέλευση συνδικαλιστών με τη συμμετοχή 20.000 ατόμων, τη μεγαλύτερη συμμετοχή στην ιστορία. Όταν άνοιξαν τα δημοτικά μόνο το 1/4 των μαθητών/τριών επέστρεψε. Χρειάζεται να μεταποτίσουμε το σημείο του ελέγχου στους εργατικούς χώρους, ώστε να αποφασίζεται εκεί αν θα ανοίξουν και πώς θα λειτουργήσουν. Όπως χρειαζόμαστε τους οργανωμένους εργατικούς χώρους να μπαίνουν στο κίνημα BLM, έτσι χρειαζόμαστε και το πνεύμα αυτής της εξέγερσης να μπαίνει στους πολυφυλετικούς εργατικούς χώρους.

Δεν διακυβεύεται μόνο το αν θα επιβιώσουμε από την πανδημία, αλλά το πόσο δυνατόι/ες θα μπορούμε στις μάχες που έρχονται. Το σύστημα, μετά την κρίση του 2008-09, επιβιώνει χάρη στη φτηνή πίστωση και τις 'διασώσεις'. Οι επιχειρήσεις-ζόμπι που επιβίωσαν με αυτόν τον τρόπο αρχίζουν ξανά να χρεοκοπούν. Τα κράτη καλούνται να παρέμβουν προσφέροντας όλο και μεγαλύτερες βοήθειες. Θα έρθουν αναμφισβήτητα μεγάλοι αγώνες στο άμεσο μέλλον μπροστά στο ερώτημα ποιος θα πληρώσει το δίκτυ ασφαλείας που περιμένουν οι καπιταλιστές".

Στη συζήτηση που ακολούθησε, με αφορμή τις ερωτήσεις, αναδείχθηκαν και μια σειρά ακόμη ζητήματα. Η Κ. Μπούχοιτς αναφέρθηκε στο φαινόμενο του ρατσισμού στη Γερμανία

με το πρόσφατο παράδειγμα ισλαμοφοβικής δολοφονικής επίθεσης με 9 θύματα και την παράδοση του αντιρατσιστικού κινήματος, καθώς και στην αδράνεια των ηγεσιών των συνδικάτων μπροστά στους περιορισμούς των συγκεντρώσεων. Ο Μπ. Άι θύμισε τις κινητοποιήσεις στις οποίες βγαίνουν οι Αβορίγινες στην Αυστραλία αλλά και το ότι το 2019 ήταν μια χρονιά παγκόσμιου ξεσηκωμού με τη Νιγηρία να μπαίνει σε αυτή τη μάχη τον Αύγουστο με τεράστιες διαδηλώσεις. Ο Τζ. Τσουνάρα εξήγησε πως, ενώ είναι δικαιολογημένες οι ανησυχίες για τη διάδοση του ιού όταν οργανώνονται οι κινητοποιήσεις, ή οι φόβοι προβοκάτσιας όταν βγαίνουν οι φασίστες, δεν πρέπει να βγάζουμε από το μυαλό μας ότι ο τρόπος για να παλέψουμε αποτελεσματικά εξακολουθεί να είναι η μαζική δράση της εργατικής τάξης. Στη συζήτηση μπήκε και ο ρόλος της κινέζικης εργατικής τάξης, η οποία, όπως τόνισε ο Τζ. Τσουνάρα, είναι ο μεγαλύτερος γίγαντας που έχει δημιουργήσει ο καπιταλισμός και αποτελεί μια τεράστια δύναμη για τους εργάτες παγκοσμίως. Ο Ι. Δελατούλας επισήμανε ότι η παραδοσιακή Αριστερά στις ΗΠΑ δεν χτίζει

Τζόζεφ Τσουνάρα. SWP, Βρετανία

ένα δίκτυο που να μπορεί να συνδεθεί με τους εργάτες και τις εργάτριες που παλεύουν. Την προσπάθεια αυτή κάνει ενιαιομετωπικά το Marx 21 US το οποίο, όπως τόνισε, μεγαλώνει γρήγορα μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Συζητήθηκε επίσης η συμμετοχή των επαναστατών στις εκλογές, το αν η κρίση θα σημάνει το τέλος του νεοφιλελευθερισμού, το πόσο βαθιά μέσα στο σύστημα βρίσκονται οι ρίζες του ρατσισμού κ.ά.

Και οι τέσσερις ομιλητές έκλεισαν τονίζοντας ότι οι εργάτριες και οι εργάτες που ξεσηκώνονται μπορούν να στραφούν ενάντια στο σύστημα που δημιουργεί φτώχεια, πανδημίες και ρατσισμό για να το γκρεμίσουν εκ θεμελίων. Υπογράμμισαν ότι όλα τα κινήματα που έχουν βγει στο προσκήνιο τα τελευταία χρόνια -αντιρατσιστικό/αντιφασιστικό, περιβαλλοντικό, κίνημα ενάντια στην καταστολή, κίνημα ενάντια στη λιτότητα- προσφέρουν μεγάλες δυνατότητες παρέμβασης στην Αριστερά. Η δυναμική τους βάζει ταυτόχρονα κι ένα μεγάλο καθήκον στους επαναστάτες, να χτίσουν τις οργανώσεις που θα μπορούν να παίξουν ρόλο. Κάλεσαν όλες και όλους να οργανωθούν στις οργανώσεις της ΔΣ Τάσης που υπάρχουν στις χώρες τους.

Αφροδίτη Φράγκου

Support Health Workers

Μπορεί τα δημόσια νοσοκομεία να παραμένουν με πετσοκομμένους προϋπολογισμούς και τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές, αλλά οι ιδιωτικές κλινικές κάνουν «χρυσές δουλειές». Αυτή την εικόνα έδωσαν ο Χρίστος Αργύρης γιατρός στο νοσοκομείο Γεννηματάς και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων και ο Κώστας Πολύδωρος, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας, στην εκδήλωση «Στηρίξτε τους εργάτες της Υγείας» στο Περιστερί στις 11/6.

Όπως είπε ο πρώτος, το Γεννηματάς ενισχύθηκε με μόλις 24 νοσηλεύτριες/τριες και μια χούφτα επικουρικούς γιατρούς την περίοδο της καραντίνας, ενώ οι κενές οργανικές θέσεις ξεπερνούν τις 200 (!). Και δεν πρόκειται καν για μόνιμο προσωπικό, όσες υποσχέσεις και αν δίνει ο Κικιλίας ότι θα μονιμοποιηθούν. Την ίδια ώρα, όπως είπε ο δεύτερος, η ιδιωτική κλινική «Ταξιάρχαι» στο Περιστερί, με δέκα νεκρούς ασθενείς από κορονοϊό λόγω μη τήρησης των υγειονομικών πρωτοκόλλων, αυτή τη στιγμή ανακαινίζεται! Οι κλινικάρχες επιχορηγήθηκαν άλλωστε από την κυβέρνηση με 30 εκατομμύρια ευρώ την περίοδο της καραντίνας.

«Η κυβέρνηση έβαλε σε προτεραιότητα τους κλινικάρχες και αυτοί το κέρδος τους, ενώ οι εργαζόμενοι έδιναν μάχη να κρατήσουν τα νοσοκομεία ανοιχτά και ασφαλή για όλους με τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό, εξοπλισμό, προληπτικά μέτρα», τόνισε και η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Γεννηματάς, στις εκδηλώσεις στο Παγκράτι (10/6) και το Ζωγράφου (11/6). Το αίτημα για κρατικοποίηση των ιδιωτικών κλινικών και ένταξή τους στο ΕΣΥ, για να μην είναι η υγεία των πολιτών εμπόρευμα στα χέρια ιδιωτών, θα είναι κομμάτι της απεργιακής κινητοποίησης στις 16 Ιούνη.

Ο **Μύρων Μαρκάκης**, ειδικευόμενος οφθαλμίατρος από το Βενιζέλειο νοσοκομείο ήταν ομιλητής στην εκδήλωση στο Ηράκλειο Κρήτης στις 10/6. Αφού με τη σειρά του αποδόμησε

11/6, Περιστερί, Εκδήλωση "Support Health Workers" για την απεργία της 16 Ιούνη. Φωτό: Σπύρος Γεωργακόπουλος

την ψεύτικη εικόνα της κυβέρνησης σχετικά με τις προσλήψεις στα νοσοκομεία και συνολικά τη στήριξη του ΕΣΥ, μίλησε για τις τελευταίες κινητοποιήσεις των υγειονομικών όπως αυτήν των εργαζομένων του ΟΑΕΔ που και στο Βενιζέλειο είχαν επιτυχία. Και κάλεσε όλους και όλες στην οργάνωση της απεργίας και της διαδήλωσης στις 16 Ιούνη στην Αθήνα.

Την κυβερνητική πολιτική προς όφελος των ιδιωτών κατήγγειλαν και οι **Σπύρος Στάικος**, ταμίας του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Αττικό νοσοκομείο και **Κατερίνα Πατρίκιου**, γραμματέας του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας, στην εκδήλωση στο Ίλιον στις 11/6. Ο κόσμος της γειτονιάς που παρακολούθησε έκφρασε τη στήριξη του στους εργαζόμενους που παλεύουν για δημόσια και δωρεάν Υγεία.

«Το τελευταίο τρίμηνο βρίσκει τους εργαζο-

μένους κουρασμένους, προβληματισμένους αλλά και εξοργισμένους για την κατάσταση», είπε η **Βασιλική Κανέλλου**, συμβασιούχος νοσηλεύτρια στο Γεννηματάς στην εκδήλωση στην πλατεία Κυψέλης στις 12/6 που συσπειρώσε πολύ κόσμο της γειτονιάς. «Τέσσερις μετακομίσεις έγιναν στην κλινική για τον κορονοϊό αυτό το διάστημα στο νοσοκομείο με ό,τι αυτό σημαίνει για προσωπικό και ασθενείς. Στόχος τους να απαξιωθεί το δημόσιο σύστημα Υγείας και να περάσει στα χέρια των ιδιωτών», πρόσθεσε.

Αντίστοιχες εικόνες έφερε στην ίδια εκδήλωση η **Μαρία Αλιφιέρη**, εργαζόμενη στο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού. Αλλά και ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας στην εκδήλωση στους Αμπελόκηπους στις 10/6 που έγινε κέντρο για όλη την πλατεία Πανόρμου.

Λ.Β.

Εσείς “Στο Σπίτι”, οι “Εκδότες” στο πάρτι...

Μπορεί μια κυβέρνηση να στήσει ένα αφήγημα επιτυχίας απέναντι στην πανδημία του κορονοϊού, ενώ στην πραγματικότητα δεν έχει κάνει τίποτα πέραν των μέτρων περιορισμού και καταστολής;

Μπορεί αρκεί να το πληρώσει. Αυτό είναι ένα από τα συμπεράσματα που προκύπτουν από το σκάνδαλο του ξεδέματος άνω των 20 εκατομμυρίων ευρώ σε μιντιάρχες για τις καμπάνιες “μενουμε σπιτι” και “μενουμε ασφαλείς”. Η είδηση του προκλητικού μπονάμα των εκατομμυρίων ευρώ σε ιδιοκτήτες ΜΜΕ, έρχεται από την περίοδο της καραντίνας. Η λίστα με τα επιδοτούμενα ΜΜΕ που δόθηκε στη δημοσιότητα τις τελευταίες ημέρες, έχει επαναφέρει το ζήτημα προκαλώντας αντιδράσεις.

1232 εφημερίδες, ραδιόφωνα, τηλεοπτικά κανάλια και ιστοσελίδες μοιράστηκαν τα χρήματα. Σύμφωνα με καταγγελίες, στη λίστα συμπεριλαμβάνονται ιστοσελίδες που φτιάχτηκαν άρον άρον για να συμμετέχουν στη μοιρασιά. Άλλες που έχουν σταματήσει να ανανεώνονται, δεν υπάρχουν πια ή δεν υπήρξαν ποτέ. Κι όμως η κυβέρνηση δηλώνει ότι δόθηκαν λεφτά σε ΜΜΕ με κριτήρια αντικειμενικότητας κι αμεροληψίας “συνεκτιμώμενης της αξιοπιστίας των μέσων αναφορικά με τη μη αναπαραγωγή ψευδών ειδήσεων (fake news) και τη μη πρόκληση σύγχυσης στο κοινό”. Όπως φυσικά τα αντικειμενικότητα μεγαλοκανάλια του ΣΚΑΙ, του Star κλπ αλλά και μικρότεροι παίχτες όπως π.χ το μπατσοσάιτ policepnews.gr, ή το “Βήμα Ορθοδοξίας – όλη η αλήθεια με ένα κλικ”... Ή η εφημερίδα “Πράσινη” που λίγο μετά... έκλεισε. Το ποσό που πήρε το κάθε μέσο δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα, επίσης εγείροντας διαμαρτυρίες για το γεγονός.

Στην πραγματικότητα η μοιρασιά 20 και κάτι εκατομμυρίων σε 1232 ΜΜΕ είναι ψίχουλα μπροστά σε αυτά που έχουν χαρίσει διαχρονικά οι κυβερνήσεις στα συγκροτήματα των μεγαλοεκδοτών και τους καναλάρχες. Όπως επίσης δεν είναι και πρωτοτυπία του Μητσοτάκη. Σε όλο τον κόσμο οι κυβερνήσεις φροντίζουν να χτίζουν τις σχέσεις τους με συγκεκριμένα μιντιακά δίκτυα, με το αζημίωτο φυσικά.

Ωστόσο δεν μπορεί παρά να αποτελεί πρόκληση. Γιατί με τα 20 εκατομμύρια που χαρίστηκαν είτε για να επαναλαμβάνεται το “μείνετε σπίτι” και “πλένουμε τα χέρια πολύ σχολαστικά”, είτε για να στήνονται αγιογραφίες του Μητσοτάκη και του Χαρδαλιά, πόσοι νέοι γιατροί, νοσηλεύτριες και καθαρίστριες θα προσλαμβάνονταν; Πόσα νέα κρεβάτια ΜΕΘ θα άνοιγαν; Πόσα τεστ θα αγοράζονταν για να γίνονται δωρεάν στις γειτονιές;

Σ.Μ.

Μουσική αλληλεγγύης στην εξέγερση

3 Ιούνη αντί για 5 κυκλοφόρησε τελικά ο 4ος δίσκος των Run The Jewels, το hip hop ντουέτο των Killer Mike και EL-P. Τα τελευταία σχεδόν 10 χρόνια αποτελούν ένα πολιτιστικό φαινόμενο υψηλών ποιοτικών, τεχνοτροπικών και κοινωνικών δεδομένων. Ένα σύγχρονο συγκρότημα που παράγει δίσκους, τον έναν μετά τον άλλο, ταυτόχρονα πολιτικούς και πάρτυ, σοβαρούς και αστείους, που χαρακτηρίζονται ως αριστουργήματα. Η νέα προσθήκη ήρθε σίγουρα στην καλύτερη στιγμή: εξέγερση στην καρδιά του καπιταλισμού, κορονοϊός και ταυτόχρονα πολυεπίπεδη κρίση του συστήματος και της μουσικής βιομηχανίας.

Ο δίσκος είναι ελεύθερος για κατέβασμα στο site των Run The Jewels με την παρότρυνση του συγκροτήματος για οικονομική ενίσχυση του Mass Defense Comittee, της επιτροπής νομικής υποστήριξης των συλληφθέντων στην εξέγερση που εξελίσσεται στις ΗΠΑ.

Τόσο στιχουργικά όσο και συνθετικά βασίζεται στη γνώριμη συνταγή των προηγούμενων 3 δίσκων με ανανεωμένες όμως φόρμες. Από τη μία είναι συνταρακτικό πόσο βοηθητικό για έναν ολόκληρο κόσμο σε οργή είναι να ακούει “This is for the never heard, never even got a motherfuckin’ word” και από την άλλη τόσο ειλικρινές “Look at all these slave masters (Ayy) posin’ on yo’ dollar (Get it? Yeah)” εξηγώντας ότι οι φιγούρες στα χαρτονομίσματα του δολαρίου είναι ανθρώπων που ήταν ιδιοκτήτες

δούλων. Οι αστείοι στίχοι εναλλάσσονται με ενίοτε βαθιές φιλοσοφικές ατάκες που γρήγορα προσγειώνονται ξανά σε αντιμοναρχικά ή αντιμινταριστικά συνθήματα.

Η παραγωγή και σε αυτό το δίσκο ανήκει στον EL-P (με συμπαραγωγούς επι σειρά ετών φίλους του) και θα μπορούσε να πει κάποιος ότι είναι η καλύτερη της καριέρας του, αλλά κανείς δε μπορεί να πει αν αυτό το σημείο έχει περάσει, το ζούμε ή θα έρθει. Σε αυτή την εκδοχή της πάντως είναι ένα χαρμάνι φουτουριστικών συνθέσεων και πλήρως ανανεωμένων κλασικών δειγμάτων (από Gang of Four μέχρι Gangstarr) που αποδίδει ένα δίσκο που ακούγεται αδιάκοπα. Στο δίσκο συμμετέχουν ο Zack De la Rocha των Rage Against The Machine, ο Pharell Williams, η Gangsta Boo, ο 2Chainz, η θρυλική Mavis Staples, ο Dj Premier και ο Greg Nice ενώ περάσματα κάνουν και άλλοι/ες.

Οι Run The Jewels ξεκίνησαν από μια σχεδόν αστεία αιτία και, κατέληξαν να κάνουν το χιπ χοπ του μέλλοντος. Τώρα κάνουν και του παρόντος, αυτού που έχει βάλε φωτιά στην Αμερική: μια μοναδική στιγμή που το film και το soundtrack τη ιστορίας γράφονται ταυτόχρονα.

Μην αμελήσετε να ακούσετε αυτό το δίσκο.

Renegade Instruments

Αντίο στον Μάκη Σέρβο

Στις 9 Ιούνη έφυγε σε ηλικία 67 χρόνων ένας εμβληματικός αγωνιστής της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα, ο Μάκης Σέρβος.

Ξεκίνησε την πολιτική του δράση μέσα στο αντιδικτατορικό κίνημα και την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Η εργατική έκρηξη της Μεταπολίτευσης τον βρήκε να πρωτοστατεί στο κίνημα των εργοστασιακών σωματείων, για ένα διάστημα μέσα από τις γραμμές του ΕΛΕΚ και μετά της Ομάδας για μια Προλεταριακή Αριστερά.

Εξίσου σημαντική ήταν η προσφορά του στις μετωπικές πολιτικές πρωτοβουλίες της επαναστατικής αριστεράς λίγα χρόνια αργότερα. Όπως στην **Επιτροπή για την Απελευθέρωση του Γιάννη Σερίφη** (ενός εργάτη της ΑΕΓ που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε φυλακίσει ως ‘τρομοκράτη’). Και στην **Επιτροπή για το Στρατό**, μια κορυφαία πρωτοβουλία που είχε στόχο ένα «κίνημα μαζικό μέσα κι έξω απ’ το στρατό» και κατέβαζε για πρώτη φορά φαντάρους και ναύτες στις διαδηλώσεις του Πολυτε-

χνείου και της Πρωτομαγιάς στα πρώτα χρόνια του ’80.

Ο Μάκης Σέρβος ήταν από τους βασικούς συντελεστές στα κινήματα ενάντια στην κρατική καταστολή τις δεκαετίες του 1980 και 1990: αρχικά στην Κίνηση για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα και ύστερα στη Συσπείρωση Εναντία στην Κρατική Τρομοκρατία.

Οι σύντροφοι του ΣΕΚ που, μέσα από τις γραμμές της ΟΣΕ τότε, συνεργαστήκαμε στενά με το Μάκη εκείνα τα χρόνια στις διάφορες πρωτοβουλίες, κύρια στην Επιτροπή για το Στρατό, θυμόμαστε πάντα τη σεμνότητα που τον χαρακτήριζε και την ενωτική του διάθεση ακόμα και μέσα στις πιο ‘σκληρές’ πολιτικές αντιπαραθέσεις. Πάνω απ’ όλα, όμως, θα τον θυμόμαστε σαν ένα αγωνιστή της αριστεράς που όλες αυτές τις δεκαετίες δεν έκανε σε καμιά στιγμή βήμα πίσω από τις ιδέες της επανάστασης για τις οποίες πάλευε, απ’ όποιο μετερίζι και να έδινε αυτή τη μάχη.

Κώστας Πίπτας

Ασπασία Παπαθανασίου 1918-2020

Ανοιχτή επιστολή του Στέφανου Αθηναίου και της Έλλης Φωτίου, προς την Πολιτική, Πνευματική και Επικοινωνιακή ηγεσία της πατρίδας μας.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Επειδή πιστεύουμε ότι η σιωπή σας οφείλεται στο ότι δεν την γνωρίζατε, μια ολιγόλογη ενημέρωση.

Έφυγε η ΗΘΟΠΟΙΟΣ Ασπασία Παπαθανασίου στα 102 χρόνια της. Ίσως η σημαντικότερη τραγική ηθοποιός, μετά την Κοτοπούλη και την Παπαδάκη.

Με τη λυρική φωνή της, δίδαξε το μεγάλο θέατρο στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Με το Πειραικό Θέατρο του Δημήτρη Ροντήρη, εκπροσώπησε την Ελλάδα με παραστάσεις Αρχαίου Δράματος, σε όλο τον κόσμο. Από το Τόκιο ως την Αργεντινή και από το Όσλο ως τη Νότια Αφρική... Και ψηφίστηκε το 1960, στο Θέατρο των Εθνών, ως η σημαντικότερη Ηθοποιός.

Τιμήθηκε με βραβεία και παράσημα από δεκάδες θεατρικούς οργανισμούς.

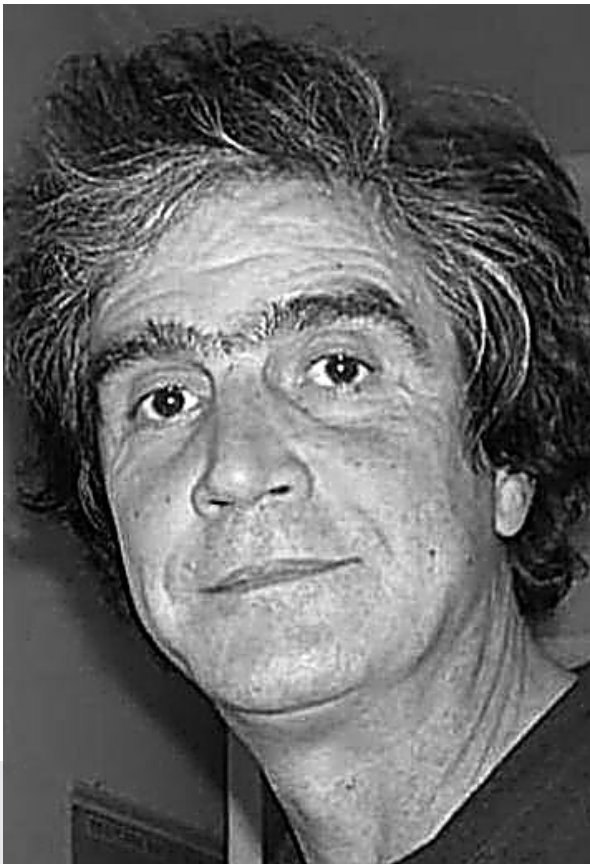
Με το θίασο των ΔΕΣΜΩΝ όργωσε την Ελληνική ύπαιθρο, και μύησε το κοινό, από την Κάρπαθο ως την Αλεξανδρούπολη και από την Κέρκυρα ως τη Λήμνο.

Με την αντάρτισσα φωνή της, έδινε κουράγιο στους Αθηναίους της κατοχής, με το χωνί του ΕΑΜ από την ελεύθερη Καισαριανή..

Με το πάθος της, γυρίζαμε όλοι μαζί, αυτοεξόριστοι στο Λονδίνο, σε όλα τα πανεπιστήμια της Αγγλίας, απαγγέλοντας μεγάλους Έλληνες Ποιητές και συζητώντας ταυτόχρονα με τους φοιτητές για τα δεινά της Ελλάδας στα χρόνια της δικτατορίας.

Παλεύοντας πάντα, μαζί μας, σε όλους τους αγώνες για τα δικαιώματα των Ηθοποιών.

Συνεπής ιδεολόγος, ως το τέλος της, για έναν καλύτερο και δικαιοτερο κόσμο...

Με θλίψη αποχαιρετάμε τον αγωνιστή Μάκη Σέρβο που έφυγε άξαφνα από κοντά μας στα 67 του χρόνια. Ο Μάκης ήταν συνεπής αγωνιστής της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς και των κοινωνικών κινήματων από τα χρόνια του Πολυτεχνείου έως σήμερα. Υπήρξε μαχητής των κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, και πάλευε μέχρι τέλους για τα δικαιώματα των πολιτικών κρατουμένων. Συμμετείχε στην Επιτροπή για τον Στρατό, στην Ομάδα Συντρόφων της Άκρας Αριστεράς Ελένη, στην Κίνηση για την Υπεράσπιση των Κοινωνικών & Πολιτικών Δικαιωμάτων, στο περιοδικό «Δρόμοι», στο Πολιτιστικό Κέντρο των λαών της Ανατολής «ΓΕΦΥΡΑ», στη Συσπείρωση Εναντία στην Κρατική Τρομοκρατία. Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά είναι φτωχότερη με την απώλεια αυτή.

Ανακοίνωση της ANTAPΣYA

Πρωτοσέλιδα της εφημερίδας της ΟΣΕ με καμπάνιες όπου συμμετείχε ο Μάκης Σέρβος. Επάνω: “Λευτεριά στον Γιάννη Σερίφη”, κάτω: Η Επιτροπή για τον Στρατό.

Σε ηλικία 67 ετών πέθανε την Τρίτη 9 Ιούνη ο Μάκης Σέρβος, αγωνιστής της άκρας Αριστεράς από τα χρόνια του Πολυτεχνείου έως σήμερα.

Γεννημένος στην Κέρκυρα το 1953, από φτωχή οικογένεια, έζησε από τα παιδικά του χρόνια στην Αθήνα και από την τελευταία περίοδο της δικτατορίας μέχρι το τέλος της ζωής του συμμετείχε σταθερά στους αγώνες για την υπόθεση της εργατικής τάξης και της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Πίστευε ότι ο κομμουνισμός δεν είναι μακρινό όραμα, αλλά υπόθεση του εδώ και του τώρα. Υπήρξε μαχητής των κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, και πάλευε μέχρι τέλους για τα δικαιώματα των πολιτικών κρατουμένων. Η κηδεία του έγινε την Πέμπτη στο Νεκροταφείο Ζωγράφου.

Από το Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, ο αποχαιρετισμός στον Μάκη Σέρβο που ακολουθεί:

«Ο Μάκης Σέρβος δεν ήταν απλώς ένας

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΑΙΓΑΛΕΩ

TETARTH 17/6
πάρκο Εθν. Αντίστασης (έναντι ΟΤΕ), 7μμ
Ένγκελς, ο «στρατηγός» της επαναστατικής θεωρίας και πράξης
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

● TETARTH 17/6 Πλ. Ηρώ, 7.30μμ
Μαρξισμός, περιβάλλον και κορονοϊός
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
● TETARTH 24/6 Πλ. Ηρώ, 7.30μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΙΛΙΟΝ

● TETARTH 17/6
στης Μηλιάς το Λάζο, 7.30μμ
Πανδημία και γυναίκες
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά
● TETARTH 24/6
στης Μηλιάς το Λάζο, 7.30μμ
Η εξέγερση στις ΗΠΑ και ο Μάης του ‘68
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

TETARTH 17/6
Πολύκεντρο, Κουντουριώτου και Νεόπτως, 8μμ (fb.com/sekneouirakleiou)
ΗΠΑ, μια εξέγερση με βαθιές ρίζες
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

TETARTH 17/6, 7μμ
(skype – πληρ. fb.com/sekxalandri)
ΗΠΑ, μια εξέγερση με βαθιές ρίζες
Ομιλητής: Κώστας Τόδουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

TETARTH 17/6
γήπεδο μπασκετ Ιερού Λόχου 3-5, 8μμ (skype, πληροφορίες fb.com/sekmarousiou)
Η εργατική τάξη, ο ιστορικός νεκροθάφτης του καπιταλισμού
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

TETARTH 17/6
Στέκι «Εκτός Σχεδίου», Νισύρου και Πάτμου, 7.30μμ (messenger – πληρ. Fb.com/sekneasionias)
Εργατική επανάσταση και δημόσια υγεία
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζαρίδας

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 17/6, δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7μμ
ΗΠΑ, μια εξέγερση με βαθιές ρίζες
Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

TETARTH 17/6
Γιουκάλι, πλ. Μεσολογίου, 7μμ

Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΒΥΡΩΝΑΣ

TETARTH 17/6
καφέ Spirit, πλ. Βυζαντίου, 7μμ
Τρόσκι: Προβλήματα της καθημερινής ζωής
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

TETARTH 17/6
στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ορ, 8μμ
ΗΠΑ, μια εξέγερση με βαθιές ρίζες
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΒΟΛΟΣ

TETARTH 17/6, 8μμ (fb.com/sekvolou)
Το κίνημα των Μαύρων στην Αμερική
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

TETARTH 17/6, καφέ Ποέτα, 8μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΤΟΥΜΠΑ

TETARTH 17/6, καφέ Άνεμος, 7.30μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

TETARTH 17/6, καφέ Γιώτης, 8μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

TETARTH 17/6, πλ. Ρήγα Φεραίου, 7.30μμ
Black lives matter
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

TETARTH 17/6
πάρκο Ειρήνης και Φιλίας, 7μμ
Η πανδημία και οι γυναίκες
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

TETARTH 17/6, λόφος Στρέφη, 7μμ
Ένγκελς – ο «στρατηγός» της επαναστατικής θεωρίας και πράξης
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 17/6, πάρκο Βελβενδού, 7.30μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● TETARTH 17/6, πάρκο ΚΑΠΑΨ, 7μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλήτρια: Τζέρυ Μιλούση

● TETARTH 24/6 πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Ενγκελς: Ο ρόλος της εργασίας στην εξανθρώπιση του πιθήκου
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

● TETARTH 17/6, πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Από τους Μαύρους Πάνθηρες στους Black Lives Matter – το κίνημα των Μαύρων στην Αμερική
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης
● TETARTH 24/6, πλατεία Βουτιέ, Άνω Πετράλωνα, 7μμ
Ένγκελς, ο «στρατηγός» της επαναστατικής θεωρίας και πράξης
Ομιλήτρια: Χριστίνα Παπαβασιλείου

ΘΗΣΕΙΟ

TETARTH 17/6
καφέ Αλουστίνες, Ηρακλειδών 5, 7μμ
Από τους Μαύρους Πάνθηρες στους Black Lives Matter – το κίνημα των Μαύρων στην Αμερική
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

TETARTH 17/6, Tartufo pizza, 5μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλητής: Παναγιώτ Σούλι

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

PEMΠTH 18/6, 7.30μμ (skype)
Black Lives Matter - Refugee Lives Matter
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

PEMΠTH 18/6
πλατεία μπλόκου Δουργουτίου, 8μμ
Από τους Μαύρους Πάνθηρες στους Black Lives Matter – το κίνημα των Μαύρων στην Αμερική
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

PEMΠTH 18/6, καφέ Ηλιοπέτρα (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων), 7μμ
Από τους Μαύρους Πάνθηρες στους Black Lives Matter – το κίνημα των Μαύρων στην Αμερική
Ομιλήτρια: Εύη Μαχοβίτακαγια

ΠΑΤΗΣΙΑ

PEMΠTH 18/6, πλ. Αγ.Νικολάου, 7μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλητής: Σάνφο Μοχαμαντί

ΓΑΛΑΤΣΙ

PEMΠTH 18/6, καφέ Rewind, 7μμ
Η πανδημία και οι γυναίκες
Ομιλήτρια: Έφη Τριανταφύλλου

ΓΚΥΖΗ

PEMΠTH 18/6, πλ. Γκύζη, 7.30μμ
Ένγκελς, ο «στρατηγός» της επαναστατικής θεωρίας και πράξης

Ομιλητής: Άγγελος Διονυσιακόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

PEMΠTH 18/6
καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Ανοιξη), 7μμ
Οργανώνουμε το διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ
Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

PEMΠTH 18/6, Σύλλογος Ιμβρίων, 7μμ
Οργανώνουμε το διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΒΡΙΑΗΣΙΑ

PEMΠTH 18/6
πάρκο Ολυμπιονικών (Κισιάβου 11), 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

PEMΠTH 18/6, Θεατράκι πλατεία Χαλαν-δρίου, 6.30μμ (fb.com/sekxalandri)
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στην πάλη για το σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Μανιάνα Μητροπούλου

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

PEMΠTH 18/6, Πολύκεντρο Νεολαίας, 7μμ
Black lives matter – refugee lives matter
Ομιλητής: Μάνος Μανιδάκης

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

PEMΠTH 18/6, σύλλογος δασκάλων, 7μμ
Η πανδημία και οι γυναίκες
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

PEMΠTH 18/6, 8μμ
(πληροφορίες στη σελίδα facebook «η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη»)
Ένγκελς - Ο «στρατηγός» της επαναστατικής θεωρίας και πράξης
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΠΑΤΡΑ

PEMΠTH 18/6
Τριών Ναυάρχων και Ιωάννου Βλάχου, 7μμ
ΗΠΑ, μια εξέγερση με βαθιές ρίζες
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΞΑΝΘΗ

PEMΠTH 18/6
καφέ Κήπος, 7μμ
Από τους Μαύρους Πάνθηρες στους Black Lives Matter – το κίνημα των Μαύρων στην Αμερική
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΝΙΚΑΙΑ

PEMΠTH 18/6, δημαρχείο, 7.30μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/6, δημαρχείο, 6μμ
Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της πανδημίας
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

TETARTH 17/6

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/6

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Γερμανός 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατρίου και Βείκου 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος Μουσείο ΕΑΜ 7μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 7μμ
ΘΗΣΕΙΟ Ηρακλειδών 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαριωτάκη και Θησέως 6.30μμ
ΒΡΙΑΗΣΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 6μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Μιχαήλ Αγγέλου 7μμ
ΠΑΤΡΑ Πλατεία Όλγας 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/6

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 10πμ
Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 12μ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 11πμ
Ν. ΙΩΝΙΑ Πλ. Σημηνιώτη 12μ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία 12μ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Βασιλόπουλος Πλατεία 12μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μαρκετ Iv 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Λαϊκή 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος και Καραϊσκού 12.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πλ. Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 11.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασίδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikig@gmail.com
τηλ.: 210 5241001
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παρα-

γωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλι-

σμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέ-

λος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνάμωσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στις νέες προκλήσεις

Βλέπουμε την έκρηξη που απλώνεται διεθνώς με αφετηρία τις ΗΠΑ. Πώς σχολιάζεις αυτήν τη νέα εξέλιξη;

Η έκρηξη στις ΗΠΑ και διεθνώς αποτελεί μια πηγή ελπίδας, αισιοδοξίας και έμπνευσης για όλους μας. Δείχνει ότι η ιστορία δεν τελείωσε και οι «εξεγέρσεις δεν είναι εκτός του κλίματος». Σίγουρα ο πυροδότης, το γεγονός μιας στυγνής και εν ψυχρώ δολοφονίας, θα αρκούσε από μόνο του να πυροδοτήσει το μεγάλο αυτό κίνημα. Εντούτοις η δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ ήταν η σπίθα που έβαλε φωτιά στον κάμπο. Η μόνιμη ρατσιστική και συνολικά κρατική βία, η φτώχεια, οι τεράστιες αντιθέσεις, η ακροδεξιά πολιτική του Τραμπ. Μια κοινωνία βαθιά διχασμένη, με το στρατόπεδο της αστικής τάξης και του κράτους της που σε συμμαχία με τη συντηρητική, αστική και θρησκόληπτη Αμερική ήταν σε επίθεση και «ξαφνικά» βρίσκεται μπροστά σε ένα υπέροχο κύμα εξεγέρσεων.

Όμως πέρα από την «ανάσα» που μας δίνει το κίνημα πρέπει να δούμε και ορισμένα αξιοσημείωτα πολιτικά στοιχεία.

Πρώτον η εξέγερση αυτή συμπεκνώνει τις εμπειρίες, την «πολιτική γνώση» και τα υποκείμενα που γεννήθηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια στα μεγάλα κινήματα που ξέσπασαν στις ΗΠΑ. Οι υπερασπιστές του «Black Lives Matter», με το ρεύμα της ανεξάρτητης εργατικής δράσης, του Occupy, των αντιρατσιστικών αγώνων κλπ δρουν και παλεύουν μαζί, κατανοούν ότι το κάθε ένα από αυτά έχουν έναν κοινό εχθρό, τείνουν να ξεπεράσουν τη «μερικότητά τους» και να «συντεθούν» σε μια ενιαία δράση και στην αναζήτηση μιας διαφορετικής προοπτικής.

Σε αυτήν την υπαρκτή δυνατότητα δεν μπορεί να ανταποκριθεί η λεγόμενη «αριστερή πτέρυγα» των δημοκρατικών, ούτε στην πιο αριστερή εκδοχή της, αυτή του Σάντερς. Η κατάρρευση της «δημοκρατικής αστικής πτέρυγας» και του ρεφορμισμού δεν είναι τυχαία. Έχει να κάνει με το ότι όλες οι αντιθέσεις μέσα από τις οποίες ξεσπούν μεγάλα κινήματα είναι άρρηκτα δεμένες με τη δομική κρίση του καπιταλισμού και με τη βασική του αντίθεση. Έτσι η αναζήτηση μιας βαθύτερης αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής προοπτικής είναι μονόδρομος.

Αυτό είναι το καθήκον σε άρρηκτη σύνδεση φυσικά με τον κόσμο που παλεύει. Μια νέα επαναστατική ελπίδα είναι λοιπόν εφικτή!

Από τους υγειονομικούς και τους εκπαιδευτικούς μέχρι τους εργάτες τέχνης και το περιβάλλον, μια σει-

Τετάρτη 3 Ιούνη, Αθήνα, Διαδήλωση αλληλεγγύης στους εξεγερμένους των ΗΠΑ.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ρά κινητοποιήσεις εξελίσσονται και σε εγχώριο επίπεδο την τελευταία περίοδο. Ποια είναι η στάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στηρίζει ανεπιφύλακτα όλες αυτές τις κινητοποιήσεις. Σε αντίθεση με το κλίμα ηττοπάθειας και μειωμένων προσδοκιών που υπάρχει σε πολλές δυνάμεις της Αριστεράς, βλέπουμε και πιστεύουμε ότι οι εργαζόμενοι και η νεολαία δεν θα κάτσουν με «σταυρωμένα τα χέρια» να δουν τις ζωές τους να καταστρέφονται. Οι σημερινές εστίες αγώνα στην εργατική τάξη, στα μεγάλα περιβαλλοντικά κινήματα, στην νεολαία κλπ μπορούν και πρέπει να γενικευτούν. Πάνω σε αυτή την βάση επιδιώκουμε την κοινωνική και προγραμματική ανασυγκρότηση και ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ετοιμάζεται για μεγάλη κεντρική πολιτική εκδήλωση στην Αθήνα τη Δευτέρα 6 Ιούλη. Ο Αντώνης Δραγανίγος, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ηγετικό στέλεχος του ΝΑΡ μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη για τα ζητήματα που ανοίγονται μπροστά μας.

Πώς ανταμείωσε η αντικαπιταλιστική αριστερά την κρίση του κορονοϊού;

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά πάλεψε από την πρώτη στιγμή αποκάλυπτοντας τις πολιτικές επιδιώξεις που ξεδιπλώθηκαν με αφορμή και στο όνομα της πανδημίας. Αποκάλυψε την κυβερνητική υποκρισία, όταν από την μια έπαιρνε κατασταλτικά μέτρα και από την άλλη άφηνε να συνεχίζονται οι άθλιες συνθήκες σε χώρους δουλειάς, στρατόπεδα και προσφυγικά camps. Έδωσε τη μάχη σε όφελος της δημόσιας Υγείας ενάντια στην κυβερνητική πολιτική που φρόντισε να ενισχύει την ιδιωτική Υγεία ρίχνοντας φυσικά όλο το βάρος της υγειονομικής κρίσης στο δημόσιο σύστημα. Δρώντας με υπευθυνότητα και αποφασιστικότητα αντιταχθήκαμε στην λογική της υποταγής του «μένουμε σπίτι», και την παραπλήσιά του «θα λογαριαστούμε μετά».

Ταυτόχρονα προσπαθήσαμε να βγάλουμε τα αναγκαία συμπεράσματα από αυτήν την πανδημία. Γιατί πράγματι, η κρίση αυτή ανέδειξε τα βαθύτερα όρια και τις αντιφάσεις του καπιταλισμού. Όρια που αφορούν την καταστροφή της φύσης και

τις συνθήκες γέννησης και διάδοσης της πανδημίας, την κατάρρευση των δημόσιων συστημάτων Υγείας, την κατεύθυνση της έρευνας, την προσπάθεια των κυρίαρχων τάξεων να φορτώσει τα βάρη της επιταχυνόμενης οικονομικής κρίσης στις πλάτες των εργαζόμενων.

Μια νέα οικονομική κρίση ακολουθεί μετά το lockdown. Ποια είναι τα καθήκοντα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μπροστά σε αυτήν την κρίση;

Μια που η παρούσα καθολική κρίση συμπεκνώνει και αναδεικνύει τα βαθύτερα όρια και αντιφάσεις του καπιταλισμού, η αντικαπιταλιστική αριστερά και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει κατ'αρχήν να κάνουν ένα μεγάλο βήμα προγραμματικής ανασυγκρότησης.

Να συνεισφέρουν σε ένα πρόγραμμα που θα περιλαμβάνει τα ζητήματα της πάλης ενάντια στο νέο, πολύ πιο αντιδραστικό καθεστώς εκμετάλλευσης που δημιουργείται με καταλύτη τα «κεκτημένα του κεφαλαίου» στην περίοδο του κορονοϊού, το περιβάλλον και την υπεράσπισή του, το καθεστώς της ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής, καθώς η τελευταία περίοδος έδειξε την ανάγκη

των δημόσιων αγαθών που μπορούν να προστατευτούν μόνο με ένα εκτεταμένο πρόγραμμα εθνικοποιήσεων με εργατικό και λαϊκό έλεγχο. Τέλος, το ζήτημα της ρήξης με τα διεθνή στηρίγματα του κεφαλαίου, καθώς η μεν ΕΕ επιδιώκει, πάντα στο όνομα της αντιμετώπισης της πανδημίας, το φόρτωμα των κρατών με δυσθεώρητα δάνεια, που γρήγορα θα οδηγήσουν σε πανευρωπαϊκά μνημόνια, ενώ με την συμμετοχή στο ΝΑΤΟ η χώρα μας εμπλέκεται ακόμα βαθύτερα στις αντιδραστικές εκστρατείες του ιμπεριαλισμού στην περιοχή και την εξοπλιστική κούρσα ξεδεύοντας άνω των 5 δις ευρώ τον χρόνο για πολεμικές δαπάνες.

Παράλληλα η αντικαπιταλιστική αριστερά χρειάζεται να μπει μπροστά στους αγώνες που είναι σε εξέλιξη και θα ενταθούν. Χτίζοντας συντονισμούς μάχης σωματείων, εργατικών συλλογικοτήτων και συνδικαλιστών, κέντρα αγώνα και πρωτοβουλιών στο εργατικό κίνημα. Η ΓΣΕΕ την περίοδο αυτή «έμεινε σπίτι» προπαγανδίζοντας την κυβερνητική γραμμή ότι η «κρίση μας αφορά όλους». Δεν έχουμε λοιπόν, για μια ακόμα φορά να περιμένουμε κάτι από τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό.

Αυτές οι δύο προϋποθέσεις θα μας φέρουν σε επαφή με ζωντανά κοινωνικά ρεύματα που θέλουν να παλέψουν ενάντια στο σημερινό καπιταλισμό και αναζητούν μια συνολικά διαφορετική προοπτική. Και τέτοια ρεύματα υπάρχουν κυρίως μέσα στον μαχόμενο κόσμο. Με αυτόν τον κόσμο πρέπει να έρθει σε επαφή και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αν θέλει να «ξαναγεννηθεί» μέσα σε μια ζωντανή κοινωνική κίνηση.

Για να γίνει όμως αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αλλάξει ριζικά. Δεν μπορεί να το κάνει όπως είναι σήμερα. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να μετασχηματιστεί η ίδια αφήνοντας πίσω την λογική του «αθροίσματος οργάνωσεων», της υποτίμησης της βράσης της και του ανένταχτου δυναμικού της, των διαφορετικών πρακτικών μέσα στο κίνημα και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις χωρίς καν προσπάθεια επικοινωνίας και συνεννόησης, τις αντισυντροφικές πρακτικές που φτάνουν στα όρια βίαιων συμπεριφορών από ορισμένες συνιστώσες της.

Τελειώνοντας με αυτές τις αντιλήψεις και πρακτικές, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα μπορέσει να συμβάλει σε εκείνο το κλίμα γόνιμης πολιτικής και θεωρητικής αναζήτησης, μάχιμης και ενωτικής αγωνιστικής συμπόρευσης, συσπείρωσης δυνάμεων στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού μετώπου / πόλου, που έχει το κίνημα. Σαν ΝΑΡ παλεύουμε σε αυτή την ελπιδοφόρα κατεύθυνση.

Η αντιρατσιστική έκρηξη στις ΗΠΑ μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ είναι ο μεγαλύτερος τέτοιος ξεσηκωμός από τη δεκαετία του '60 πυροδοτώντας ένα παγκόσμιο κύμα διαδηλώσεων. Η πανδημία διέκοψε προσωρινά την πορεία των εξεγέρσεων που είχαν κάνει το γύρο του κόσμου από το 2018 μέχρι το 2019. Αρκεί να θυμηθούμε τις εικόνες από την εξεγερμένη Χιλή που συνταίριαζαν με τις εικόνες από τον Λίβανο και το Σουδάν. Τώρα η εξέγερση επιστρέφει στην καρδιά του καπιταλισμού.

Κι όπως έγραφε ο Λένιν στο τόσο μακρινό αλλά και τόσο κοντινό 1905, οι επαναστάσεις και οι εξεγέρσεις είναι το «πανηγύρι των καταπιεζόμενων και εκμεταλλευόμενων». «Ξαφνικά» και με τις πιο διαφορετικές αφορμές μια συσσωρευμένη οργή για όλες τις αδικίες βγαίνει ορμητικά στο προσκήνιο. Στη Χιλή η αφορμή ήταν η αύξηση στις τιμές των εισιτηρίων, στο Λίβανο ο φόρος στο Whats App, στο Χονγκ Κονγκ ένας νόμος που απειλούσε τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα.

Αν γυρίσουμε δέκα χρόνια πριν στις αρχές της Αραβικής Άνοιξης, η σπίθα για την επανάσταση που ανέτρεψε τον Μπεν Αλί στην Τυνησία ήταν η αυτοπυρπόληση ενός μικροπωλητή. Μέσα σε ένα μήνα η φλόγα της εξέγερσης είχε φτάσει στην Αίγυπτο με τις μαζικές διαδηλώσεις και την κατάληψη της πλατείας Ταχρίρ, της μεγάλης πλατείας στο κέντρο του Καΐρου. «Ποτέ άλλοτε η μάζα του λαού δεν είναι σε θέση να σταθεί τόσο δραστήριος δημιουργός... να κάνει θαύματα» συνέχιζε ο Λένιν. Πράγματι, όπως βλέπουμε σήμερα στις ΗΠΑ, τη θέση της «απάθειας» παίρνει η συλλογική δράση, των ατομικών λύσεων τη θέση παίρνει η αλληλεγγύη και η ελπίδα ότι όλα μπορούν να αλλάξουν.

Όλες οι εξεγέρσεις έχουν μια «κοινωνική ψυχή», ένα ταξικό υπόβαθρο. Είναι οι ανισότητες που μεγαλώνουν σε συνδυασμό με την οικονομική και πολιτική κρίση του συστήματος. Όμως υπάρχει μια κοινωνική δύναμη που η παρέμβασή της παίζει αποφασιστικό ρόλο στην πορεία αυτών των αγώνων. Όταν οι εργάτες/τριες δεν είναι μόνο «πολίτες» που διαδηλώνουν και συγκρούονται στους δρόμους αλλά μια τάξη που χρησιμοποιεί τα δικά της ταξικά όπλα στη μάχη, την απεργία.

Είναι μια εμπειρία που έχει επαναληφθεί κάμποσες φορές την τελευταία δεκαετία. Η εξέγερση στην Τυνησία έγινε επανάσταση που ανέτρεψε τη δικτατορία του Μπεν Αλί όταν στη μάχη μπήκε η εργατική τάξη με τα συνδικάτα της και μια γενική απεργία. Στην Αίγυπτο, η αντίστροφη μέτρηση για τον Μουμπάρακ άρχισε όταν ξεκίνησαν οι απεργίες. Όπως εξηγούσε ένα άρθρο στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα

Πώς νικάνε οι εξεγέρσεις;

Απεργία λιμενεργατών στις ΗΠΑ σε συμπαράσταση με τους διαδηλωτές που βγαίνουν στους δρόμους ενάντια στη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ

Κάτω (τεύχος 85), η:

«9 Φλεβάρη (2011) έμοιαζε με πανεργατική απεργία από τα κάτω. Χωρίς να υπάρχει κάποιος επίσημος συντονισμός, σιδηροδρομικοί, εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες, στις τηλεπικοινωνίες, στις τράπεζες, στο πετρέλαιο, στα στρατιωτικά εργοστάσια, στη φαρμακοβιομηχανία, στην υφαντουργία, λιθογράφοι και μια σειρά άλλοι κλάδοι μπήκαν σε κίνηση. Στις συνελεύσεις τους πρώτα απ' όλα δήλωναν ότι τάσσονται με τους διαδηλωτές της Ταχρίρ. Ταυτόχρονα έβαζαν μπρος τον δικό τους κατάλογο των αιτημάτων, για αυξήσεις, περισσότερα δικαιώματα, καλύτερες συνθήκες δουλειάς, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τις απολύσεις».

Σουδάν

Αντίστοιχη εμπειρία είχε και το κίνημα στο Σουδάν από τα τέλη του 2018 μέχρι την άνοιξη του 2019. Ένα συγκλονιστικό κύμα διαδηλώσεων από τον Δεκέμβρη του 2018 έφτασε στην έξωση του δικτάτορα Μπασίρ τον Απρίλη του 2019. Η Γενική Απεργία της 28/29 Μάη που ακολούθησε ήταν το αποκορύφωμα εκείνου του κινήματος. Σύμφωνα με μια περιγραφή:

«Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο απέργησαν σε όλη τη χώρα... Η απεργία ήταν επίσης ισχυρή στο μικρό βιομηχανικό τομέα του Σουδάν, με τους αλευρόμυλους να κλείνουν, το ίδιο οι σιγαροποιές, οι βιομηχανίες κονσερβών, οι τσιμεντοβιομηχανίες, τα στρατιωτικά εργοστάσια... Οι εργαζόμενοι σε 27 τράπεζες και χρηματοπιστωτικές εταιρείες κατέβηκαν στην απεργία στις 28 Μάη. Οι εργαζόμενοι στην Υγεία, γιατροί και νοσηλεύτες ήταν στην πρώτη γραμμή, ακόμα και τα φαρμακεία έκλεισαν. Κρίσιμοι κοινωνικοπολιτικοί κόμβοι παρέλυσαν από την απεργιακή δράση, ανάμεσά τους τα βασικά λιμάνια.

Οι εργαζόμενοι στα αεροδρόμια και οι μηχανικοί αεροσκαφών συμμετείχαν στην απεργία και στο αεροδρόμιο του Χαρτούμ έγιναν μεγάλες συγκεντρώσεις». (Πηγή: MENA Solidarity Network).

Η εξέγερση στην Χιλή στα τέλη του 2019 προκάλεσε ένα παγκόσμιο κύμα συμπαράστασης και συγκίνησης. Είναι η χώρα που το αιματοβαμμένο πραξικόπημα του '73 με τη σφαγή της Αριστεράς άνοιξε το δρόμο για να γίνει χώρα-«πρότυπο» του νεοφιλελευθερισμού. Η δεξιά κυβέρνηση του Πινέρα προσπάθησε να τσακίσει το κίνημα με την επιβολή του στρατιωτικού νόμου. Αλλά όπως περιέγραφε η Εργατική Αλληλεγγύη (No 1396):

«Το κίνημα τσάκισε τον στρατιωτικό νόμο... Το σημείο καμπής αποδείχτηκε η 48ωρη Γενική Απεργία στις 23 και 24 Οκτώβρη. Από το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, με την κήρυξη του στρατιωτικού νόμου, μια σειρά συνδικάτα άρχισαν να παίρνουν αποφάσεις για απεργία συμπαράστασης στο πλευρό των φοιτητών, των μαθητών και όλων των εξεγερμένων που πάλευαν στα οδοφράγματα.

Πρώτο ήταν το συνδικάτο των εργατών στο μεγαλύτερο ορυχείο χαλκού στον κόσμο, το Escondida BHP. Απεργία κήρυξαν οι λιμενεργάτες του Βαλπαράϊσο -τα λιμάνια είναι ο «πνεύμονας» της χιλιανικής οικονομίας και το Βαλπαράϊσο είναι ένα από τα σημαντικότερα λιμάνια στο νότιο Ειρηνικό και «αδελφό λιμάνι» της Σαγκάης. Απεργιακές αποφάσεις άρχισαν να παίρνουν τα συνδικάτα της Υγείας, των τραπεζοϋπαλλήλων, στο εμπόριο και τελικά η ίδια η CUT, η μεγαλύτερη και παλιότερη συνμοσπονδία... Η Γενική Απεργία πέτυχε, παρά τους ελιγμούς του Πινιέρα. Τριακόσιες χιλιάδες απεργοί διαδήλωσαν στο Σαντιάγο και συνολικά ένα εκατομμύριο σε όλη τη χώρα».

Οι εξεγέρσεις δεν πέφτουν από τον ουρανό, δεν είναι «τυφλές» εκρήξεις οργής. Η κάθε μια έχει πίσω της μια περίοδο αγώνων και εμπειριών. Ο τωρινός αντιρατσιστικός ξεσηκωμός στις ΗΠΑ έχει πίσω του δυο χρονιές όπου ο αριθμός των απεργιών είναι ο μεγαλύτερος εδώ και δεκαετίες.

Έναν και περισσότερο αιώνα πριν, η μεγάλη επαναστάτρια Ρόζα Λούξεμπουργκ έκανε την ίδια διαπίστωση όταν ανέλυε τον κεντρικό ρόλο των απεργιών στην πρώτη Ρώσικη

Επανάσταση, το 1905-6. Η εργατική τάξη έγινε η καρδιά της επανάστασης. Το κύριο όπλο της ήταν η απεργία. Για την ακρίβεια διαδοχικά κύματα απεργιών στα οποία τα οικονομικά αιτήματα αλληλεπιδρούσαν με τα πολιτικά. Δεν υπάρχουν σινικά τείχη που χωρίζουν τους οικονομικούς και πολιτικούς αγώνες. Όπως έγραφε στην μπροσούρα της, **Μαζική Απεργία Κόμμα και Συνδικάτα**:

«Κάθε αφρισμένο κύμα πολιτικής δράσης αφήνει πίσω του ένα γόνιμο λιβάδι από όπου ξεπετιούνται χιλιάδες νέοι οικονομικοί αγώνες. Κι αντίστροφα. Οι ασταμάτητοι οικονομικοί αγώνες που οι εργάτες είναι αναγκασμένοι να δίνουν με τους καπιταλιστές κρατάνε ζωντανή τη μαχητική τους διάθεση και στα μεσοδιαστήματα πολιτικής ηρεμίας».

Καταλύτης

Σε τέτοιες συνθήκες οι απεργίες λειτουργούν σαν καταλύτης για την αλλαγή των ιδεών της ίδιας της εργατικής τάξης: «ο προλετάριος μεταμορφώνεται από έναν πάτερ-φαμίλια που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι το πώς θα εξοφλήσει το δάνειο, σ' έναν 'ρομαντικό επαναστάτη' για τον οποίο το ίδιο το υπέρτατο αγαθό – η ζωή του – και φυσικά ακόμα περισσότερο τα υλικά αγαθά, έχουν μικρή αξία σε σχέση με το μεγάλο ιδανικό του αγώνα».

Δώδεκα χρόνια μετά, τον Απρίλη του 1917 και στη μέση της επανάστασης, ο Λένιν επέμενε ότι η εργατική τάξη κρατάει στα χέρια της τις ελπίδες όλων των αμέτρητων εκατομμυρίων αγροτών και φαντάρων που ζητούσαν ειρήνη και γη. Τα σοβιέτ που είχαν εμφανιστεί για πρώτη φορά σαν συντονιστικά των απεργιών το 1905 και τον Φλεβάρη του 1917, είχαν γίνει όργανα μιας δεύτερης παράλληλης εξουσίας της εργατικής τάξης. Τον Οκτώβρη τα εργατικά συμβούλια, τα σοβιέτ, πήραν την εξουσία.

Δεν ήταν μια διαδικασία που ξετυλίχτηκε αυτόματα με το ένα βήμα να οδηγεί μοιραία στο επόμενο. Χωρίς την ύπαρξη ενός επαναστατικού κόμματος, των Μπολσεβίκων, που συμμετείχε με την καρδιά του στο «πανηγύρι» αλλά ταυτόχρονα πατούσε σε μια ξεκάθαρη στρατηγική που είχε στο κέντρο της την εργατική τάξη και τα ταξικά της όπλα, η κατάληξη θα ήταν πολύ διαφορετική.

Αυτές τις εμπειρίες, αυτή την επαναστατική παράδοση χρειαζόμαστε σήμερα. Για να δυναμώσουμε τις απεργίες που θα τσακίσουν την κυβέρνηση του Μπρεζνέφ και θα ανοίξουν το δρόμο για να νικήσουν οι εξεγέρσεις που έρχονται.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Απειλητικό αδιέξοδο στο κυνήγι των ΑΟΖ

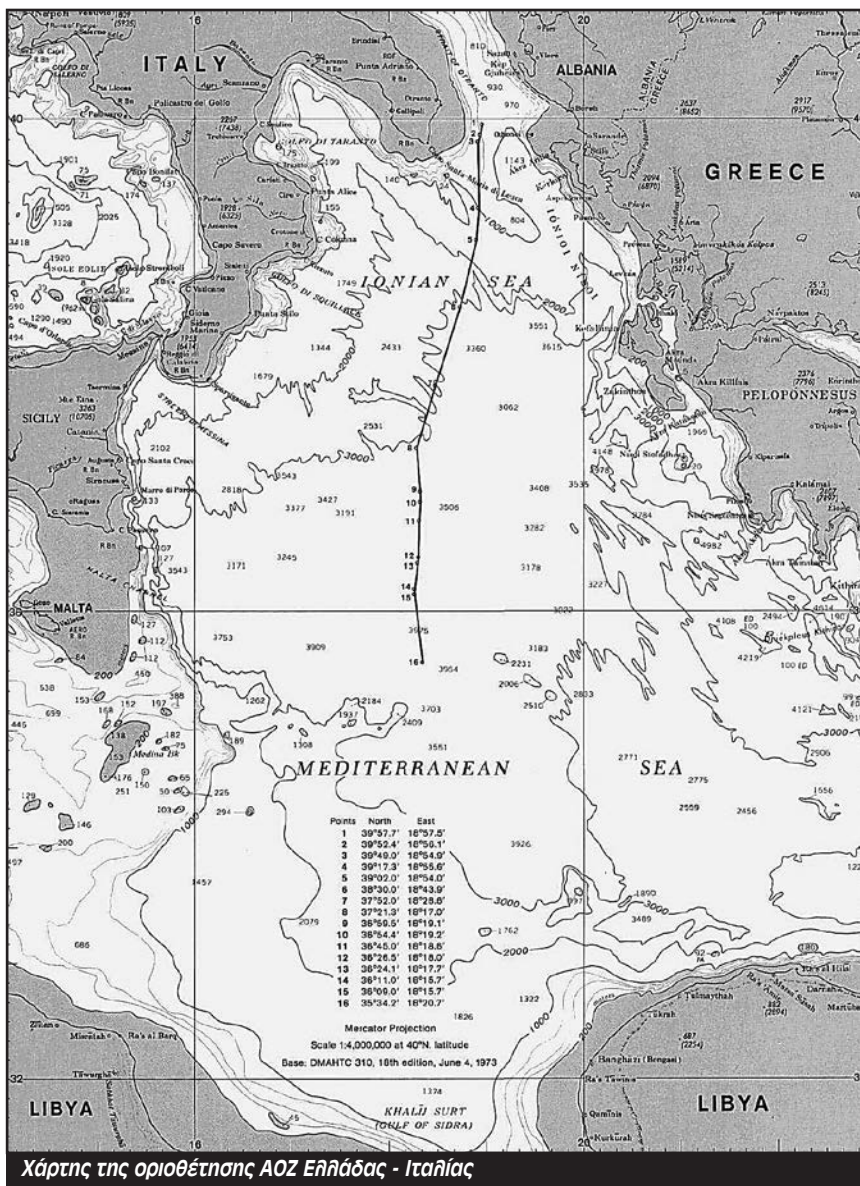
Την περασμένη εβδομάδα η κυβέρνηση του Μητσοτάκη πρόσθεσε μια ακόμα “εθνική επιτυχία” στον μακρύ κατάλογο της ανηπαράθεσης με την Τουρκία: την συμφωνία για την οριοθέτηση των ΑΟΖ ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ιταλία στο Ιόνιο που υπέγραψαν στην Αθήνα οι υπουργοί Εξωτερικών των δυο χωρών Νίκος Δένδιας και Λουίτζι ντι Μάιο.

Η συμφωνία καταρχάς δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα στις σχέσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και την Ιταλία. Η χάραξη της γραμμής των ΑΟΖ ακολούθησε, χωρίς καμιά αλλαγή ή παρέκκλιση, τη γραμμή που είχαν χαράξει οι δυο χώρες για τις υφαλοκρηπίδες το 1977. Ο πραγματικός αποδέκτης της συμφωνίας είναι η Τουρκία. “Θα έλεγε κανείς”, γράφει ο **Κώστας Ιορδανίδης** στην Καθημερινή, “ότι η στρατιωτική εμπλοκή της Τουρκίας στον εμφύλιο της Λιβύης και η συμφωνία οριοθέτησης της ΑΟΖ των δύο κρατών... λειτούργησαν ως καταλύτης, για να παρακαμφθούν πολυετείς ενστάσεις δικαιωμάτων αλιείας και άλλα παρόμοια”.

Οι σχέσεις της Ελλάδας με την Τουρκία βρίσκονται σήμερα στο ναδίρ. Ο ίδιος ο Δένδιας παραδέχεται δημόσια ότι “δεν υπάρχει κανένα σενάριο διαλόγου” με την κυβέρνηση του **Ερντογάν**. “Εν ολίγοις και υπό συνθήκες διαφορετικές”, γράφει ο Ιορδανίδης, “έχουμε επιστρέψει στα πέτρινα χρόνια των σχέσεων Ελλάδος και Τουρκίας επί πρωθυπουργίας του Ανδρέα Παπανδρέου... Εις ουδένα ωφέλησε τη χώρα εκείνη η πολιτική εντάσεων”.

Τον περασμένο Νοέμβριο η Τουρκία υπέγραψε ένα “μνημόνιο συνεργασίας” με την κυβέρνηση του **Φαγέζ αλ Σαράζ** στη Λιβύη. Το μνημόνιο αυτό, εκτός από την στρατιωτική συνεργασία, καθόριζε και τα όρια ανάμεσα στις ΑΟΖ των δυο χωρών - μια διαγώνια θαλάσσια λωρίδα που περνάει κάτω από την Κρήτη κόβοντας τη Μεσόγειο στα δυο. Ο ΟΗΕ ανάρτησε, ύστερα από αίτημα των δυο χωρών, τις συντεταγμένες αυτής της “θαλάσσιας δικαιοδοσίας” - που απέκτησαν με αυτόν τον τρόπο μια διεθνή εγκυρότητα.

Στην Ελλάδα σήμανε συναγερμός. Από τότε μέχρι σήμερα η κυβέρνηση του Μητσοτάκη κάνει ότι περνάει από το χέρι της για να ακυρώσει -τόσο διπλωματικά, όσο και στρατιωτικά- τα νέα αυτά δεδομένα. Το αποτέλεσμα είναι να ρίχνει συνεχώς λάδι στη φωτιά της αντιπαράθεσης και να κάνει τα τύμπανα του πολέμου να ηχούν ολοένα και πιο δυνατά και στις δυο ακτές του Αιγαίου:

Χάρτης της οριοθέτησης ΑΟΖ Ελλάδας - Ιταλίας

Στήριξε τον “στρατάρχη” **Χαφτάρ**, τον πιο ισχυρό από τους τοπικούς πολέμαρχους της Λιβύης που απειλούσε να εισβάλει στην Τρίπολη και να ανατρέψει την κυβέρνηση του Σαράζ.

Υπέγραψε βιαστικά τη συμφωνία με την Κυπριακή Δημοκρατία και το Ισραήλ για την κατασκευή του διαβόητου East Med, του υποθαλάσσιου αγωγού που υποτίθεται ότι θα μεταφέρει τους υδρογονάνθρακες των “οικοπέδων” της ΑΟΖ της Κύπρου μέσω της Ιταλίας στις αγορές της Ευρώπης - ένα φαραωνικό έργο που είναι και τεχνικά και οικονομικά σχεδόν ανέφικτο να πραγματοποιηθεί.

Υπέγραψε κοινή διακήρυξη με τη Γαλλία, την Αίγυπτο, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και την Κύπρο (τις χώρες που στηρίζουν τον Χαφτάρ στη Λιβύη δηλαδή) που καταδίκασε την “τουρκική παραβατικότητα” στη Λιβύη.

Έδωσε φρεγάτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την επιχείρηση “Ειρήνη” - μια στρατιωτική επιχείρηση που έχει σαν στόχο (υποτίθεται) να επιβάλλει την τήρηση του εμπάργκο όπλων που έχει επιβληθεί από τον

ΟΗΕ στη Λιβύη με στόχο τον τερματισμό του εμφυλίου πολέμου. Με τον Ερντογάν να στηρίζει τον Σαράζ και τον Μητσοτάκη να στηρίζει τον Χαφτάρ, οι φρεγάτες Ελλάδας και Τουρκίας στα ανοιχτά της Λιβύης συμμετέχουν στον εμφύλιο αντί να τον “σταματάνε”.

Το τελευταίο (δηλαδή το πιο πρόσφατο) επεισόδιο αυτής της αντιπαράθεσης ήταν η υπογραφή της συμφωνίας για τις ΑΟΖ στο Ιόνιο με την Ιταλία.

Από φιάσκο σε φιάσκο

Όλες αυτές οι κινήσεις έχουν καταλήξει μέχρι τώρα σε ναυάγιο. Η κυβέρνηση υποδέχτηκε τον Γενάρη με κόκκινα χαλιά τον “στρατάρχη” Χαφτάρ στην Αθήνα - ο οποίος έσπευσε, σαν αντάλλαγμα, να δηλώσει ότι η συμφωνία Τρίπολης-Άγκυρας είναι παράνομη και άκυρη. Τα φιλοκυβερνητικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εκτιμούσαν τότε ότι ο “Λιβυκός Εθνικός Στρατός” (ΛΕΣ, δηλαδή η συμμορία του Χαφτάρ) θα έμπαινε σύντομα θριαμβευτικά στην Τρίπολη. Αλλά ο Χαφτάρ σκόνηταψε. Στα μέσα του Μάη οι δυνάμεις του Σαράζ “ανακατέκτησαν την αεροπο-

ρική βάση Al-Watiya νοτιοδυτικά της πρωτεύουσας” -το βασικό προπύργιο του ΛΕΣ στη δυτική Λιβύη. Ο Χαφτάρ παζαρεύει τώρα για εκχειρίδια.

Σε φιάσκο κατέληξε και η επιχείρηση “Ειρήνη”. Η επιχείρηση, για να το ξεκαθαρίσουμε από την αρχή, δεν είχε σαν στόχο να επιβάλλει γενικά το εμπάργκο όπλων στη Λιβύη: είχε σαν στόχο να επιβάλλει εμπάργκο όπλων μονομερώς σε βάρος της κυβέρνησης του Σαράζ. Στο πλαίσιο της επιχείρησης ο “πολυεθνικός” στόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εκτελούσε νηοψίες στα εμπορικά πλοία που θα έμπαιναν στα χωρικά ύδατα της Λιβύης για να εντοπίσει τις “παράνομες” μεταφορές όπλων. Στις χερσαίες διαδρομές ανάμεσα στην Αίγυπτο και τη Λιβύη μέσω των οποίων τροφοδοτείται ο Χαφτάρ (κύρια από την Ρωσία) δεν θα επιβαλλόταν κανένας έλεγχος. Η επιχείρηση τέθηκε πράγματι σε εφαρμογή -μόνο που από τις έξι περίπου χώρες που θα συμμετείχαν στην επιχείρηση μια μόνο προθυμοποιήθηκε τελικά να παραχωρήσει πολεμικά πλοία: η Ελλάδα με την φρεγάτα “Σπέτσαι” (αρχικά είχε επιλεγεί η φρεγάτα “Υδρα” αλλά χάλασε, σημαδιακά, μόλις απέπλευσε από τον ναύσταθμο).

Πριν από μερικές ημέρες η φρεγάτα “Σπέτσαι” προσπάθησε να σταματήσει ένα τουρκικό εμπορικό πλοίο για “νηοψία”. Ο πλοίαρχος απλά αρνήθηκε.

Η ελληνική κυβέρνηση προσπαθεί όλους αυτούς τους μήνες να απαντήσει με μια “ευρωπαϊκή συμμαχία” στις “προκλήσεις της Τουρκίας”. Αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση σπαράσσεται από εσωτερικούς ανταγωνισμούς και αντιφάσεις. Καμιά χώρα δεν είναι διατεθειμένη να διαταράξει τις σχέσεις της με την Τουρκία απλά για το χατήρι του Μητσοτάκη. Ο ίδιος ο Ντι Μάιο, μετά την υπογραφή της συμφωνίας με τον Δένδια, αναχώρησε με προορισμό όχι τη Ρώμη αλλά την Άγκυρα για συνομιλίες με την κυβέρνηση του Ερντογάν.

Διάσπαση

Ο Δένδιας έσπευσε να μιλήσει για “ιστορική μέρα” μετά την υπογραφή της συμφωνίας. Έφτασε μάλιστα να επαναλάβει τα λόγια του ... **Καμένου** δηλώνοντας ότι “τα σύνορα της χώρας μας μεγάλωσαν”.

Στην πραγματικότητα, όμως, το αδιέξοδο είναι δύσκολο να κρυφτεί.

Και οι φωνές που ζητάνε στροφή στην εξωτερική πολιτική έχουν αρχίσει να πυκνώνουν μέσα στο ίδιο το στρατόπεδο της άρχουσας τάξης. Κάποιοι ζητάνε απλά ένα άλμα προς τα μπρος - να ηχήσουν τα τύμπανα του πολέμου πιο δυνατά:

“Ίσως έχει... έλθει η στιγμή να αποδείξουμε ότι είμαστε μια χώρα που παίρνει στα σοβαρά την εθνική της ασφάλεια”, γράφει ο **Αλέξης Παπαχελάς** στην Καθημερινή. Όχι με μηνύματα από “φλύαρους πολιτικούς” αλλά με έργα: “με υποχρεωτική θητεία στα 18, έμφαση στην αμυντική βιομηχανία, δημιουργία πραγματικού Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, κατάργηση των βλακωδών διαδικασιών για την αγορά εξοπλισμών σε επείγουσα βάση, αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων χωρίς να λογαριάζει κανείς το πολιτικό κόστος. Αυτά θέλουν χρόνο, αλλά μπορεί να αρχίσουν άμεσα να εφαρμόζονται...”

Άλλοι πάλι ζητάνε ένα συμβιβασμό: “Αν θέλουμε να συζητήσουμε ρεαλιστικά τις τουρκικές αμφισβητήσεις”, γράφει στην ίδια εφημερίδα ο **Στέφανος Κασιμάτης**, “πρέπει να παραδεχτούμε ότι ο βασικός λόγος που μας εμποδίζει να διευθετήσουμε τις ελληνοτουρκικές διαφορές είναι ο μαξιμαλισμός της θέσης μας για το Καστελόριζο”.

Οι χάρτες που έχει χαράξει η ελληνική διπλωματία για την ΑΟΖ στην Ανατολική Μεσόγειο χάρη στο Καστελόριζο κάνουν την ελληνική διεκδίκηση για την ΑΟΖ να φτάνει μέχρι την Κύπρο αποκλείοντας την Τουρκία σε μια στενή θαλάσσια λωρίδα κοντά στα παράλια της..

Ο Κασιμάτης προτείνει να κόψουμε τους μαξιμαλισμούς και να τα βρούμε με την Τουρκία σε μια λογική γραμμή, όπως κάναμε την περασμένη εβδομάδα και με την Ιταλία. Και δεν είναι μόνος. Αλλά το ποια πτέρυγα θα επικρατήσει δεν είναι δοσμένο.

Η πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση του Μητσοτάκη απέναντι στην Τουρκία δεν είναι αποτέλεσμα απλά και μόνο “μαξιμαλισμού”: εντάσσεται στη λογική των ανταγωνισμών που είναι γραμμένη βαθιά στο DNA της ελληνικής άρχουσας τάξης. Είναι χαραγμένη βαθιά στο DNA του σύγχρονου καπιταλισμού, με τους τοπικούς υπο-ιμπεριαλισμούς να κυνηγάνε μερίδιο στη σκιά των ανταγωνισμών των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Είναι ουτοπία να πιστεύει κανείς ότι η άρχουσα τάξη θα λογικευθεί. Για να ξεφύγουμε από την απειλή του πολέμου υπάρχει μόνο μια λύση: η ανατροπή της.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ - ανατρεπτική θεωρία και πράξη

